

SJORS

van de Rebellenclub

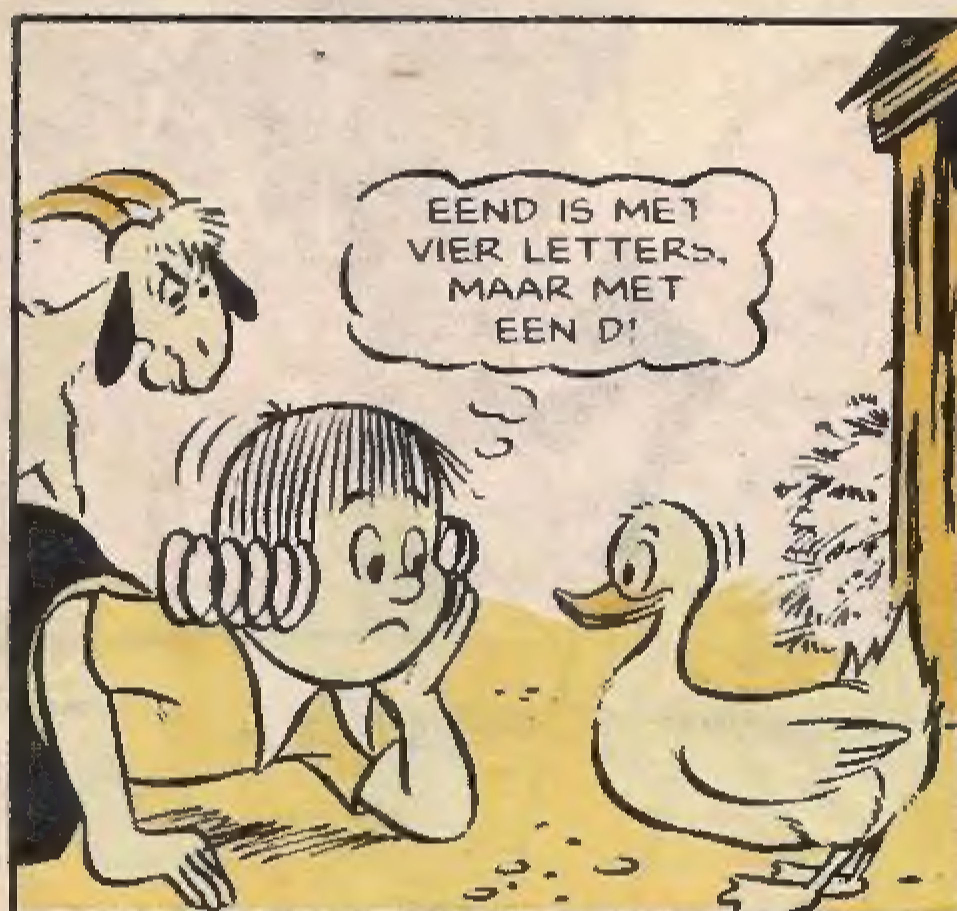
3 augustus 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 31

BETSY

IK BEN AAN HET PUZZELEN, MAAR ÉÉN WOORD KAN IK NIET VINDEN! EEN DIER VAN VIER LETTERS, EINDIGEND MET EEN T!

WEET JE WAT? IK GA GEWOON OP EEN BOERDERIJ KIJKEN!

...EEN DIER, EINDIGEND MET EEN T!

EEND IS MET VIER LETTERS, MAAR MET EEN D!

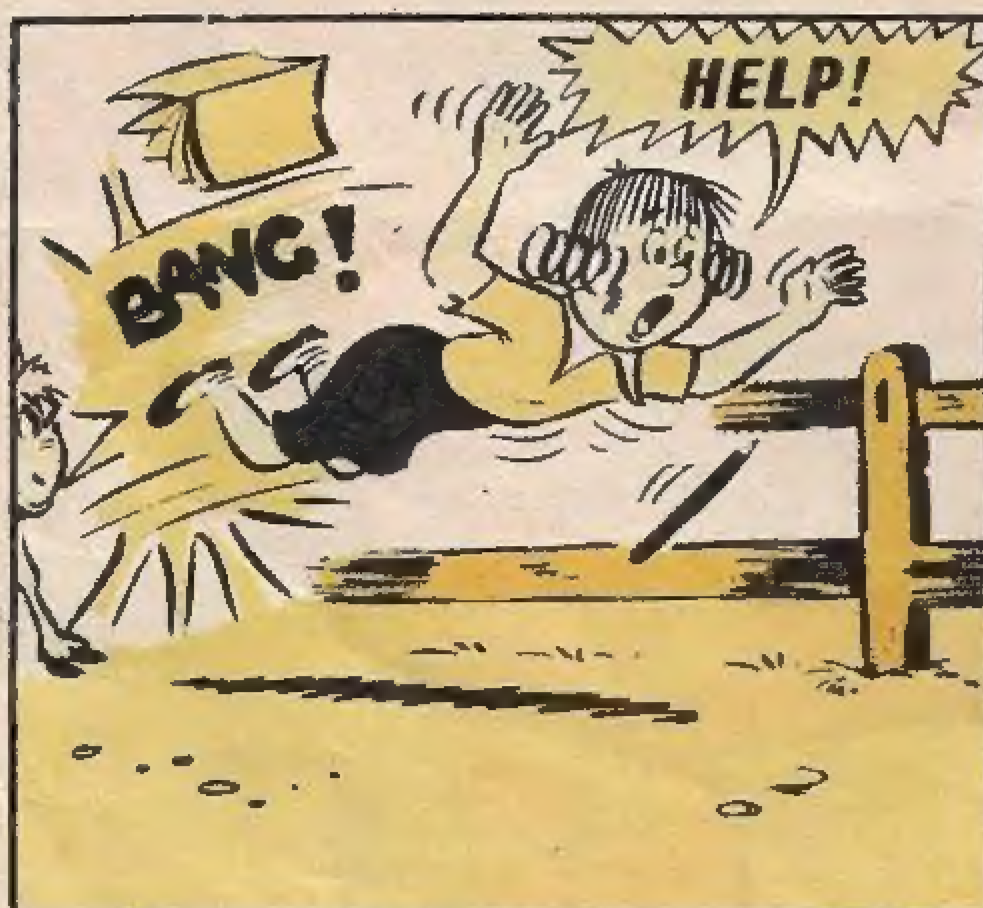

HET IS NATUURLIJK EENVOUDIG. MAAR IK KOM ER NIET OP!

KUKELEKU!!
MAAK NIET ZO'N LAWAAI! JOU MOET IK NIET HEBBEN!

EEN PONY! NEE, DIE IS HET OOK NIET!

EEN LAMMETJE! NEE, OOK NIET!

IK SNAP ER NIKS VAN. IK HAD HET NU TOCH AL LANG MOETEN WETEN!

HELP!
BANG!

EN TOEN...
ALS JE MAAR VOLHOUDT, KOM JE ER ALTIJD ACHTER!

1. EEN STEVIGE AUTO IS DEZE
A. VOLVO
B. SAAB
C. SIMCA
D. PORSCHE

2. UIT WELK LAND KOMT DIT BEELD?

3. WIE IS DEZE BEKENDE NEDERLANDSE KLEINKUNSTENAAR...

4. WAT IS DE NAAM VAN DEZE MOOIE BLOEM?

5. DEZE TWEE YEN-MUNTSTUKKEN KOMEN UIT...

6. WAT IS DIT VOOR EEN VOGEL EN WAARDOOR VALT HIJ OP?

7. VAN WELK SOORT SCHEPEN ZIJN DEZE SILHOUETTEN?

A

B

C

8. DIT IS EEN...

9. WAT BETEKEND DIT VERKEERSBORD MET RODE RAND?

10. DIT IS DE DYNAMISCHE NEDERLANDSE KUNSTENAAR...

11. WAT VOOR SPORT BEOEFENT DIT MEISJE?

12. IN WELK LAND EN IN WELKE STAD STAAT DIT BOUWWERK?

BULTERS.

Oplossingen op blz. 30

Inspecteur Kahanam

EVA WAS DOOR PROFESSOR KORB IN EEN GROT VASTGEBONDEN. KAHANAM, DIE HAAR TE HULP WILDE KOMEN, RAAKTE SLAAGS MET KORB, WAAROP DEZE VLUCHTTE...

HOE VOEL JE JE NU, EVA?
VEEL BETER DAN IN DE GROT!
real presse

MAAR IK KAN BEST ZELF LOPEN, KAHANAM!
NEE, EVA! JE MOET JEZELF NU EEN BEETJE SPAREN.

HIER, DRINK WAT! GELUKKIG DAT DE FLES NIET GEBROKEN IS. — IK WEET EEN MANIER OM NAAR DE STUWDAM TERUG TE GAAN.

INTUSSEN...
IK BEN VER GENOEG VOOR OM NIET BANG TE HOEVEN ZIJN...

DAG, INSPECTEUR! ZO'N BAK IS MAAR EEN FIJN VERVOERMIDDEL, WAT U?
PROFESSOR TOCH! IK KRIJG ER KIPPEVEL VAN! IK BEN OVERAL VERANTWOORDELIJK VOOR EN IK ZOU NIET WETEN WAT IK ZOU MOETEN DOEN ALS U IETS WAS OVERKOMEN!

HET DORP STAAT AL ONDER WATER! HOE BEREIK IK HET DICHTSTBIJZIJNDE STATION?
NEEM TOCH MIJN AUTO! MIJN ADJUDANT ZAL U GRAAG WEGBRENGEN! NEE, GEEN DANK, GEEN DANK!

EVEN LATER...
AH, ZIJN JULLIE DAAR! ZIE JE NU WEL, KAHANAM, DAT EVA NIET DOOR BANDIETEN WAS OPGESLOTEN!

DEZE STREEK IS ECHT DE VREEDZAAMSTE VAN HEEL HET LAND! IK WIST WEL DAT U NIET IN GEVAAR VERKEERDE!
O! MIJN HOOFD!

DAAR PRATEN WE NOG WELEENS OVER! — HEEFT U PROFESSOR KORB NOG GEZIEN?
HIJ IS NET VERTROKKEN. IK HEB HEM MIJN AUTO GELEEND!
STIL, REINER! ANDERS BEGAAT KAHANAM NOG EEN MOORD!
?

Het zwarte veulen

LUCY GREEP HAAR SCHOEN...
DICK! JE PISTOOL!

ER KLONK EEN SCHOT — EN EEN KREET VAN PIJN.
O! AU! MIJN POLS...
DAT SCHOENTJE HEEFT ME VAN EEN KOGEL GERED! MAAR WIE... LUCY! UITSTEKEND, MEISJE!

DE LAFFE KLANTENLOKKER RENDE WEG.
TOBY IS VEILIG! O, DICK, JE KWAM JUIST OP TIJD!
BEDANK BESS MAAR! MAAR HOE KOM JIJ HIER, LUCY, ZO VER VAN JE OOMS HUIS, MIDDEN IN DE NACHT?

TOEN VERTELDE LUCY HEM DAT ZE DE BOERDERIJ HADDEN MOETEN VERLATEN EN DAT ZE ZICH BIJ EEN REIZENDE KERMIS AANGESLOTEN HADDEN.

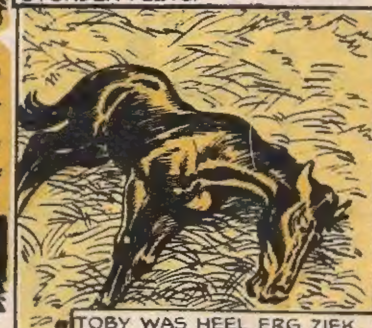

DICK TURPIN ZEI BEROUWVOL:
IK HEB JE NIETS ANDERS DAN ONGELUK GEBRACHT, MAAR EENS ZAL DAT VERANDEREN, LUCY!
JIJ KUNT ER OOK NIETS AAN DOEN, DICK!

DICK BRACHT HEN TOT AAN HET KERMISTERREIN.
DROOG TOBY AF EN DEK HEM TOE! ALS ER IETS IS KUN JE ME WAARSCHUWEN IN MIJN SCHUILPLAATS IN HET BOS.
WE ZULLEN ERAAN DENKEN! EN BEDANKT VOOR ALLES!

DAARNA, IN DE STAL...
WE MOETEN CRUNCHER VERTELLEN WAT ER GEBEURD IS — ZONDER DICK TE NOEMEN!
DIE SCHURK ZAL ONS NU WEL MET RUST LATEN!

MAAR DE JALOERSE KLANTENLOKKER ZON OP WRAAK. DE VOLGENDE MORGEN...
WAAROM GRIJPEN JULLIE DIE KINDEREN NIET, DIE MET DIE STRAATROVER ONDER ÉÉN HOEDJE SPELEN?
WEES MAAR NIET BANG! VROEG OF LAAT LOOPT TURPIN IN DE VAL!

INTUSSEN WAREN LUCY EN WILL WEER NAAR HUN VEULEN GEGAAN...
TOBY SLAAPT NOG STEEDS! DAT IS NIET GEWOON! ANDERS IS HIJ ALTIJD VROEG WAKKER!
HIJ ADEMT ZO VREEMD, WILL! ER IS IETS MIS!

INDERDAAD, TOBY HAALDE ONRUSTIG ADEM EN ZIJN OGEN STONDEN FLETS.
TOBY WAS HEEL ERG ZIEK.

De slavenkoopman van Pompeï

DE GALLIËR KELTON EN ZIJN ROMEINSE VRIEND MARCUS VALIA HADDEN TEVERGEEFS NAAR HET SCHIP DE *WATERSPIN* GEZOCHT. MET DIT SCHIP WAS DE SLAVENJAGER BARSIUS, DIE KELTONS ZUS EN BROER HAD ONTVOERD, UIT DE STAD GENUA GEVLUCHT. OP AANRADEN VAN DE VLOOTCOMMANDANT PLINIUS ZETTEN MARCUS EN KELTON LATER HUN SPEURTOCHT VOORT TE POMPEÏ.

DE DIEREN ZIJN ERGENS BANG VOOR! MAAR VOOR WAT?
LATEN WE MAAR WAT GAAN WANDELEN. VAN SLAPEN KOMT TOCH NIETS MEER!

LATER BIJ DE HAVEN...
WAAROM IS DE KADE AFGEZET DOOR SOLDATEN?
HEE... DAT SCHIP! DAT IS DE WATERSPIN!

KOM MEE, VLUG ERHEEN!
WACHT! WE MOETEN NIET OVERHAAST TE WERK GAAN, KELTON! LATEN WE EERST MAAR EENS AFWACHTEN WAT ER GAAT GEBEUREN!

INTUSSEN BIJ HET SCHIP...
ZORG ERVOOR DAT NIEMAND DIT GEDEELTE VAN DE KADE KAN BETREDEN!
TOT UW ORDERS, HEER!

KELTON EN MARCUS MENGDEN ZICH ONDER DE LATE WANDELAARS, DIE STONDEN TOE TE KIJKEN.
WIE IS DIE LANGE MAN MET DIE BAARD?
DAT IS DE DUÜMVIR SOSIUS RESTITUTUS, BIJGENAAMD DE SLAVENKOOPMAN VAN POMPEÏ. PAS MAAR OP DAT U HET NIET MET HEM AAN DE STOK KRIJGT, WANT HIJ IS EEN VAN DE MACHTIGSTE EN RIJKSTE MANNEN VAN DE STAD!

DE SLAVENKOOPMAN? DIE MAN MOET IETS MET BARSIUS TE MAKEN HEBBEN! MISSCHIEN IS HIJ DE LEIDER VAN DE SLAVENHALERSBENDE! ZIJN NAAM STOND OP EEN VAN DE ZEGELS DIE WE HEBBEN GEVONDEN!
KIJK!

MUG en MIK

IK HEB VOOR DE JONGENSCLUB BOKSLESSEN GEORGANISEERD EN NU GA IK EENS KIJKEN WAT ZE ERVAN TERECHT-BRENGEN.
IK GA MET PLEZIER MET JE MEE, MUG!

NOU, WAT ZEG JE ERVAN, MIK?
NEE, IK VIND HET NIET ZO BEST! DIE KLEINE DAAR AAIT MAAR WAT!

GOED DAT IK MEEGE-KOMEN BEN! IK ZAL ZE EENS WAT LATEN ZIEN!
NEE! WACHT EVEN, MIK!

JIJ DAAR — DAT KLEINTJE IN DIE TRUI! IK ZAL JE VOORDOEN HOE JE BOKSEN MOET.
MIK! LUISTER NOU!

WEES MAAR NIET BANG, MUG! IK ZAL NIET HARD SLAAN!
DOE HET NIET, MIK!

VOORUIT! LEG EENS WAT PIT IN JE SLAGEN! IK ZAL ZE WEL OPVANGEN.
OKÉ! JE VRAAGT EROM!

EERST EEN RECHTSE IN DE MAAGSTREEK!

DAN EEN LINKSE OP JE NEUS!

EN TOT SLOT EEN KAAK-STOOT!

NEEM ME NIET KWALIJK, MUG! HIJ VROEG EROM!
IK WEET HET, KLOPJES!

WAT? WIE ZEI JE?

„TIJGER" KLOPJES! OUD-WERELDKAMPIOEN VLIEGGEWICHT. HIJ TRAINT ONZE JONGENS, MIK.
AANGE-NAAM KENNIS TE MA-KEN, „KAM-PIOEN"!

De slavenhalers

Slot

HET DRONG niet tot de Makombi door dat er iemand verdween. Ook de wachters hadden niets in de gaten. Totdat een van hen toevallig in de richting keek waar de gedaante vluchtte. Eén schot loste de waker, maar reeds verdween de vluchteling tussen de bomen.

Het kamp was in rep en roer. De bewakers hadden de neergeschoten man laten liggen en liepen opgewonden rond de andere gevangenen. Ali ben Akbar sloeg ziedend van woede links en rechts met zijn zweep en stuurde bewakers het bos in, de vluchteling achterna.

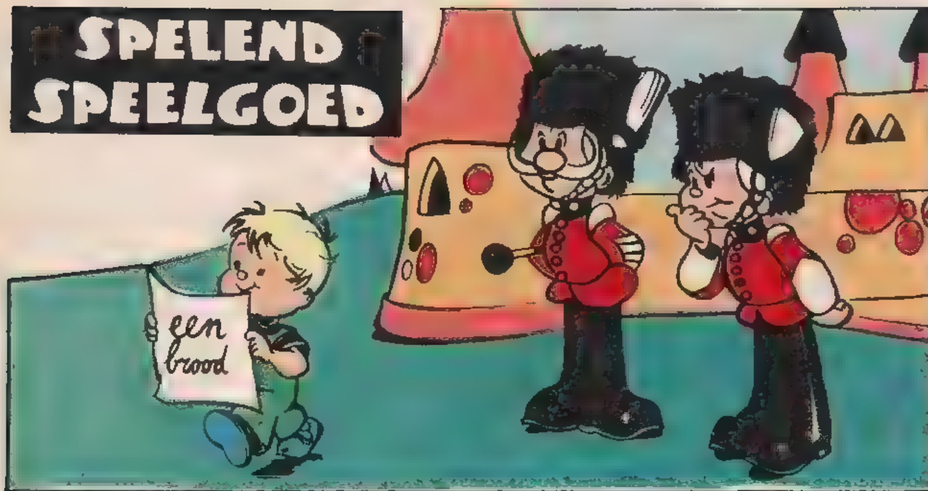
Bokoko rende voort, wetend dat zijn leven ervan afhing. Tijdens het harde lopen dacht hij na over Lurku. En wederom schoten de tranen hem in de ogen. De oude man had zich voor hem opgeofferd, wist hij. Tijdens het fluisterende gesprek had Lurku gezegd: ,,Bokoko, let goed op. Ik zal straks opspringen en hard weglopen in die richting." Zijn hoofd knikte naar de kant waar het bos het verste verwijderd was van de plaats waar zij lagen. ,,Als ik wegren," ging Lurku zachtjes verder, ,,zullen de bewakers me achterna komen. Op dat moment letten ze alleen maar op mij en dan moet jij voorzichtig de andere kant op sluipen." Bokoko had aanvankelijk geweigerd. Hij voelde dat de oude man geen kans zou hebben om te ontsnappen. Maar Lurku had van geen weigering willen weten. ,,Doe nou maar wat ik zeg, Bokoko, je zal zien dat ze mij niet krijgen. En als ze me wel neerschieten, dan vind ik dat nog niet zo erg, want ik ben te oud om nog als slaaf verkocht te worden. Maar jij moet ervoor zorgen dat de stam wordt bevrijd."

Ali ben Akbar was als een woedende tijger. Hij veegde zijn manschappen de mantel uit, omdat ze niet beter hadden opgelet. Omdat ze zo stom waren geweest om met zijn allen achter die eerste vluchteling aan te gaan en omdat ze de tweede nog niet gevangen hadden. Met zijn zweep sloeg hij ieder die hem in de weg liep. De negers stonden angstig bij elkaar. In hun hart waren ze blij dat Bokoko gevlucht was, maar aan de andere kant vreesden ze dat zij daarvoor moesten boeten. Maar Ali ben Akbar wist dat hij de slaven gezond moest afleveren, omdat de prijs anders minder werd.

De achtervolgers van Bokoko waren onverrichterzake teruggekomen. Sidderend rapporteerden ze Ali dat ze Bokoko niet gevonden hadden. Hij sloeg hen tot ze smekend op hun knieën voor hem waren

Vervolg op bladzijde 26

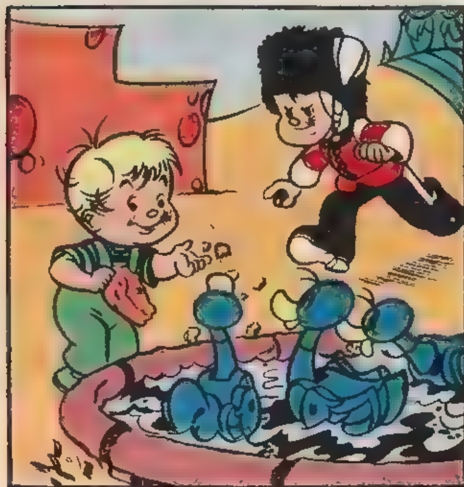
SPELEND SPEELGOED

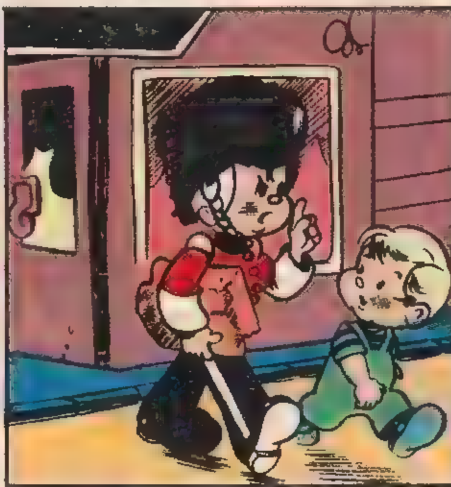

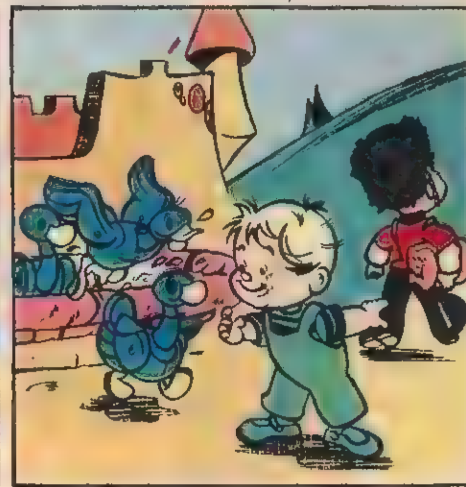

Op zekere dag vroeg sergeant Bullebak aan Tim, het broertje van Tommie, of hij even een brood bij de bakker wilde gaan halen. „Als dat maar goed gaat," zei Tommie zorgelijk.

Tim kocht een brood en op de terugweg kwam hij langs de eendenvijver. „Tjonge, wat zien die eenden er hongerig uit," zei hij. „Ze hebben vast wel zin in een stukje brood!"

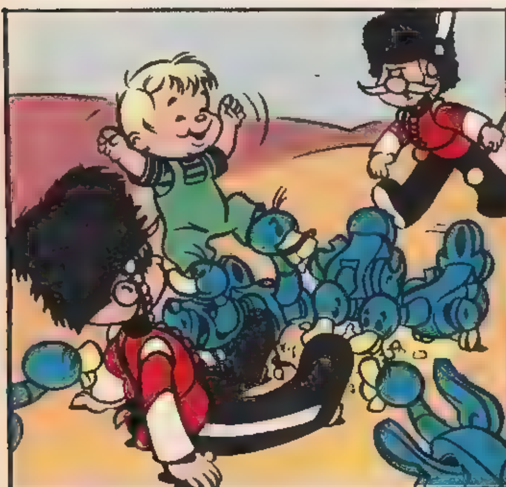

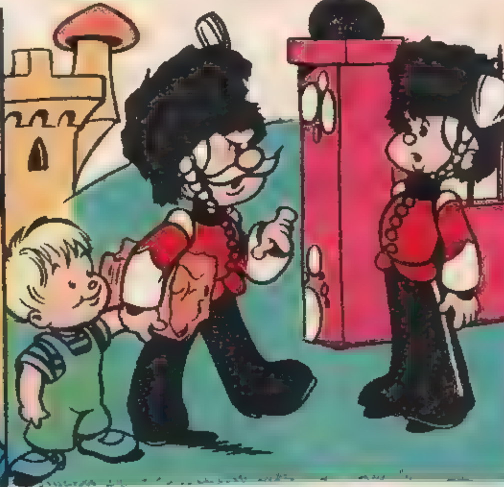

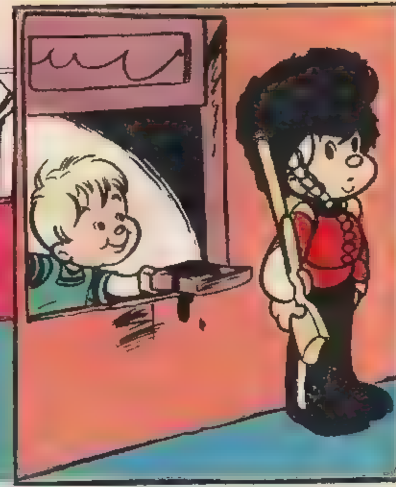

Tim begon brood aan de eenden te voeren en toen Tommie even later aan kwam lopen, was het hele brood op. Tommie was erg kwaad. Vlug gingen ze een nieuw brood kopen.

Toen ze even later weer langs de eendenvijver kwamen, riep Tim tegen de eenden: „Kom maar hier, jongens! Mijn broer Tommie heeft een lekker vers brood gehaald!"

De eenden kwamen uit de vijver en bestormden Tommie. In een mum van tijd lag hij op de grond en was het brood op. Toen arriveerde sergeant Bullebak. Wat was hij boos!

Tommie moest voor straf op wacht staan en Bullebak ging met Tim ee . nieuw brood kopen. Later gaf Tim aan Tommie als troost een lekkere verse snee met jam!

KRABBELS

Feiten en feitjes, verzameld door de redactie en geïllustreerd door Carol Voges

De rivier de Rijn knabbelt ieder jaar ongeveer drie miljoen kubieke meter van de Alpen af en deponeert deze grotendeels in het meer van Konstanz. Op deze manier zal dit prachtige meer binnen zestienduizend jaar geheel zijn gevuld.

★

De beroemde Franse schrijver Alexandre Dumas, die in 1870 stierf, schreef tijdens zijn leven (met behulp van enkele assistenten) bijna honderd toneelstukken en elfhonderd novellen en historische romans. Hij was de meest gevierde schrijver van zijn tijd, maar stierf desondanks arm en vergeten.

★

Het enige bouwwerk ter wereld, dat is voorzien van een inrichting voor het herstellen van verzakkingen, is de Parijse Eiffeltoren. Toen ingenieur Eiffel deze reusachtige toren bouwde, liet hij er zestien hydraulische persen in aanbrengen. Op die manier kan de toren, naar welke kant hij ook zal gaan overhellen, steeds in loodrechte stand worden teruggebracht.

De grootste kaars die ooit werd vervaardigd, komt uit New York en werd in 1924 — ter nagedachtenis aan de beroemde zanger Enrico Caruso — naar Napels gebracht. Vijf arbeiders hadden er vier maanden aan gewerkt. De kaars is vijf en een halve meter hoog, meer dan twee meter dik en heeft bijna vijfduizend dollar gekost. Zij brandt elk jaar één etmaal en kan op die manier ongeveer achttien eeuwen mee.

★

In het zuidwestelijke deel van de Verenigde Staten groeit een plant die reizigers als kompas dient, daar zij de bijzondere eigenschap heeft steeds haar bladen in de richting noord-zuid te houden. Ze behoort tot de familie van de composieten en haar naam is kompasplant.

★

In de Griekse en Romeinse oudheid werd door orkestleiders nog geen dirigeerstokje gebruikt. Ze gaven de maat aan met de voet of door hun handen tegen elkaar te slaan. Ook sloeg men wel kiezelstenen, beenderen of schelpen tegen elkaar. De hofcomponist van koning Lodewijk XIV van Frankrijk, Jean-Baptiste Lully, gebruikte voor het eerst een lange dirigeerstok. Later is men om praktische redenen overgegaan op het korte stokje.

★

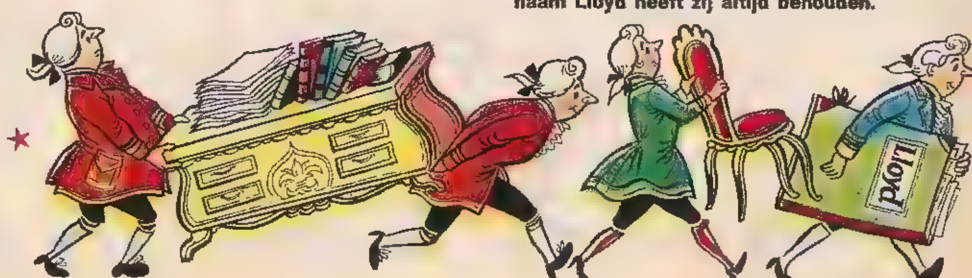
Het woord sabotage komt van het Franse woord sabot, dat klomp betekent. Het woord is aldus ontstaan: toen in Frankrijk machines steeds meer het werk van de arbeiders in de fabrieken gingen overnemen, gingen dezen, bang dat ze zonder werk op straat zouden komen te staan, de nieuwe apparaten dwarsbomen door er hun klomp in te gooien. Deze „ongelukjes" kwamen zo vaak voor, dat men er een apart woord, afgeleid van sabot, voor ging gebruiken, namelijk sabotage. Tegenwoordig betekent sabotage in het algemeen nog dwarsbomerij, tegenwerking.

★

Het woord Balkan is afgeleid van een Turks woord, dat gebergte betekent. De benaming Balkangebergte voor de bergrug die zich van Joegoslavië tot aan de Zwarte Zee uitstrekt, is dus eigenlijk dubbel.

★

Lloyd is de naam van een wereldberoemde Engelse verzekeringsmaatschappij, die zich vooral bezighoudt met het verzekeren van schepen. Toen deze maatschappij in de eerste jaren van haar bestaan verkeerde, was zij gevestigd in een paar kamers in het huis van een zekere mevrouw Lloyd. In 1774 verplaatste de maatschappij haar bureaus naar een groot, nieuw kantoorgebouw, maar de naam Lloyd heeft zij altijd behouden.

T. Borgers (18), Tinweg 13, Apeldoorn, wil corresponderen met een meisje van 17 of 18 jaar. Hobby's: voetballen en muziek. • *Marietje Kroezen (14), Molenstraat 52, Borger (Dr.)*, zoekt een correspondentievriend van 14 of 15 jaar, liefst uit omgeving Apeldoorn. Favoriete sterren: Elvis, Cliff, Freddy, Wanda en Imca Marina. • *Monica Huisman, Vogelenzangseweg 35, Vogelenzang (N.-H.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van 16 jaar. • *Jan van Wijk (18), Kerkweg 24, Aalsmeer*, wil corresponderen met een meisje van 17 of 18 jaar. Hobby's: muziek en sport. • *Bettie van Sandwijk (14), Marnixlaan 35 II, Utrecht*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. • *Geertje van Driel (15), Violierweg 19, Landsmeer (N.-H.)*, wil corresponderen met meisjes uit Nederland en Duitsland. Hobby's: lezen en foto's van filmsterren. • *M.*

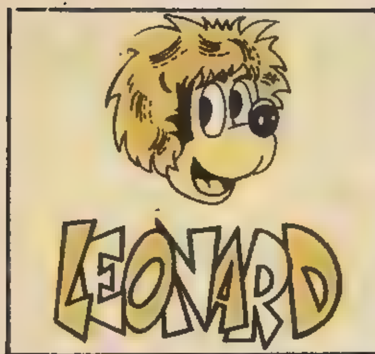
Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Coenen (17), Rothweg 14, Guttecoven (L.), wil corresponderen met een jongen of meisje van 17 jaar. Hobby's: muziek, film en dansen. • *Henk de Jong (12), Snouckstraat 13, Enkhuizen*, zoekt een correspondentievriend of -vriendin van zijn leeftijd, liefst in Rotterdam. Hobby: scheepvaart. • *Bram Wiekens (15), Hugo de Grootstraat 41, Oude-Pekela (Gron.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in Zeeland, Noord-Brabant of Limburg. Hobby: accordeon. • *Toos Suijkerbuijk (11), Dortmundstraat 5, Nieuw-Vossemeer (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Riet Nelemans (15), Bieberglaan 58, Breda*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en moderne muziek. • *Geurtje v. d. Hoorn (14), Hamburgerstraat 27, Voorthuizen (Gld.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst niet in Noord-Brabant of Limburg. • *Thea Bode, Cronjéstraat 15, Den Haag*, wil corresponderen met een jongen of meisje van 12 of 13 jaar. • *Corry Klok (16), Winkelhoek 11b, Sappemeer (Gron.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Theo van Tulder, Biesboschstraat 58 II, Amsterdam-Zuid II*, doet de volgende aanbieding: voor elke postzegel van Nederland of de overzeese rijksdelen geeft hij twee buitenlandse postzegels. • *Wilma Janson (12), Dr. v. Noortstraat 28, Stompwijk (Z.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van haar leeftijd. • *Jan Meier, Nieuweweg 1, Veenoord, Post Nieuw-Amsterdam (Dr.)*, wil corresponderen met een meisje van 14 jaar. Hobby: dieren. • *Doortje van Dijk, Rechtestraat 22, Odiliapeel (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen van 14 jaar. • *Gerda van Ras, Rechtestraat 20, Odiliapeel (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van 13 of 14 jaar. • *Jan Eussen (16), Niersprinkstraat 88, Kerkrade*, en *Jo Bertrand (16), Niersprinkstraat 91, Kerkrade*, willen corresponderen met twee meisjes van 15 of 16 jaar. • *Jan Reemt Jaarda (14), Dalhampen 3, Borger (Dr.)*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd uit Amerika. Hobby: postzegels. • *Lex v. Kalken (11), Cantecleerstraat 42, Maastricht*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. • *Piet Bierbooms (13), Galamalaan 54, Creil (N.O.P.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. • *Henry Bierbooms (15), Galamalaan 54, Creil (N.O.P.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van 15 of 16 jaar. • *Grietje Waterlander (11), Schoolstraat 292, Sint-Nicolaasga (Fr.)*, wil corresponderen met een n.h. jongen tussen twaalf en vijftien jaar. • *Froukje Jelsma (10), B. v. Hardenbroekstraat 318, Sint-Nicolaasga (Fr.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje tussen tien en dertien jaar. • *Joke Verstegen (14), Noordervaart C 26, Stompetoren (N.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen, liefst uit het zuiden van Nederland. • *Gonnie v. Winkel, Maarheezerweg 20, Budel*, wil corresponderen met een meisje van veertien jaar, liefst omgeving Maastricht of Roermond. • *Wilmie Thijssen (12), Kruisstraat 25, Wellerlooi (L.)*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd, liefst omgeving Nijmegen, Mook of Gennep. • *Anneke Hoogeveen (16), Rijndijk 101, Hazerswoude (Z.-H.)*, en *Elly Vriesekoop (16), Rijndijk 39, Hazerswoude (Z.-H.)*, willen corresponderen met twee jongens, r.k., van zestien of zeventien jaar. • *Adrie Beyersbergen, v. d. Duyn v. Maasdamstraat 2, Wassenaar*, wil corresponderen met een jongen van dertien jaar. Hobby's: sport (atletiek), zwemmen, knutselen en tuinieren. • *Ineke van der Slot (13), Sportstraat 45 II, Amsterdam-Zuid*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: foto's van dieren, vooral honden, en van filmsterren, Cliff Richard en The Blue Diamonds. • Wil *Jannie Kol* haar juiste adres aan ons opgeven? • *Hans Otto (18), Chr. Huygensstraat 55, Enschede*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Trees Timmermans (15), Ruinerwoldstraat 55, Den Haag*, doet de volgende aanbieding: wie haar postzegels van Nederland, de Antillen, Suriname en Nieuw-Guinea stuurt, krijgt een zelfde aantal andere postzegels of suikerzakjes terug. • *Rozelien Rozendaal, Mandersestraat 1 III, Vasse (Ov.)*, en *Carla Tellman, Bisschopstraat 13, Oldenzaal*, zoeken twee r.k. correspondentievriendinnen van dertien jaar, liefst uit Limburg. • *Thea Bruins (12), Tulpstraat 3, Baarn*, en *Tonnie Walet (11), Rozenstraat 4, Baarn*, zoeken twee correspondentievrienden van hun leeftijd. • Wie *Th. Jacobs (13), Zandstraat 20, Tegelen (L.)*, postzegels van Frankrijk en koloniën en Monaco stuurt, krijgt een zelfde aantal andere zegels of het dubbele aantal sigarebandjes terug. • *Ria Hymering (14), Soesterweg 99, Amersfoort*, en *Maud Bommezijn (14), Primulastraat 11, Amersfoort*, willen corresponderen met twee jongens of meisjes tussen veertien en zestien jaar. Hobby's: moderne muziek, bioscoop, wandelen, natuur, sport en foto's van filmsterren. • *Sjirk Bijma (16), Voermanspad 26, Drachten (Fr.)*, en *Kor van der Veer (16), Noorderhof 62, Drachten (Fr.)*, willen met iemand van hun leeftijd corresponderen. Liefst omgeving Limburg, Noord-Brabant. Hobby's: moderne muziek, suikerzakjes sparen. • *Eddy Kieckens, Jacob van Campenlaan 77, Hilversum*, geeft voor buitenlandse sigarebandjes andere bandjes, onder andere uit Havana, terug. • *Anne-Mieke Oostrom (15), Rijnlaan 162, Utrecht*, wil corresponderen met een jongen, r.k., van haar leeftijd. • *Riëtte Wit, (17), Hunnestraat 3, Utrecht*, wil corresponderen met een r.k. jongen van achttien jaar. • *Marjan Raatgerink (15), Oostwal 41, Ootmarsum (Ov.)*, en *Elmira Luttikhuis (16), Markt 2, Ootmarsum (Ov.)*, willen corresponderen met jongens of meisjes van hun leeftijd uit alle delen van het land, ook uit België. • *Hennie van Boven (16), Mheneweg Zuid 1, Oldebroek (Gld.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. • *Magda Dimmendaal (16), Gr. Reinoldweg 6, 't Harde (Gld.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. • *Leny en Tiny Bijwaard (16), Kerkplein 40, Heiloo*, willen corresponderen met twee r.k. jongens van hun leeftijd. Hobby's: zwemmen, turnen, foto's van filmsterren. • *Martje v. d. Pijl (15), Mercuriusstraat 10, Hilversum*, wil corresponderen met een n.h. jongen van zestien jaar. • *Paul den Bieman (13), Willem Kippstraat 6, Megen (N.-Br.)*, zoekt een r.k. vriend om postzegels mee te ruilen. • *André van Zijl, Prins Bernhardlaan 268, Haarlem*, geeft voor twee speldjes tien suikerzakjes, tien sigarebandjes, tien diereplaatjes of tien sportplaatjes terug. • *Kees Langelaan, Piet Heinstraat 52, De Lier (Z.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van dertien of veertien jaar in Brabant of Limburg. • *Gerda van Loon (12), Westersingel 37, Rotterdam*, wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: moderne muziek en gezelschapsspelletjes. • *Willy van de Graaf (14), Th. de Keyserstraat 307, Enschede*, wil corresponderen met een meisje of jongen in het westen of zuiden van Nederland. Hobby: sport.

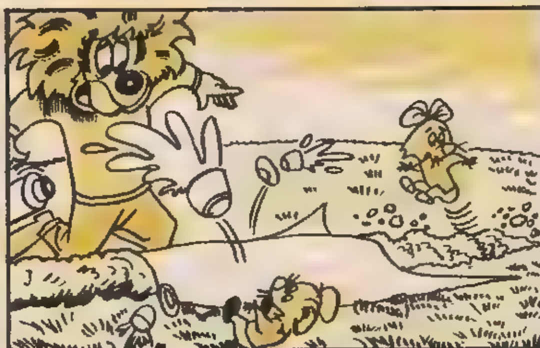
Vervolg op blz. 18

LEONARD

ER GAAT NIKS BOVEN EEN FIJNE PICKNICK!

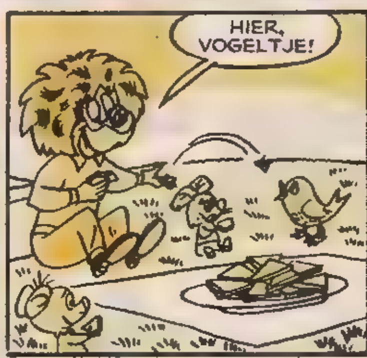

WE BEGINNEN MET THEE!

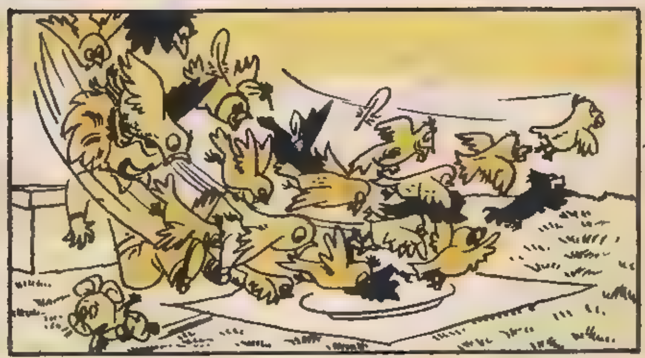

KIJK DAAR EENS!

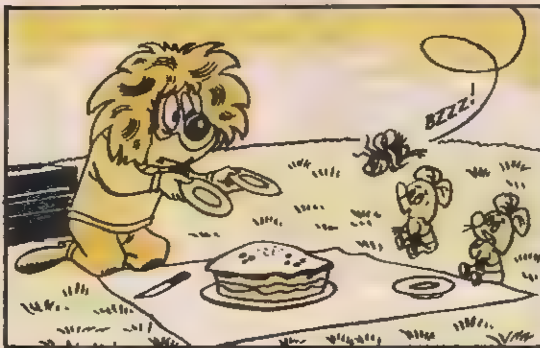

HET SPIJT ME GEWELDIG, JONGENS!

DAN BEGINNEN WE MAAR MET DE BOTERHAMMEN!

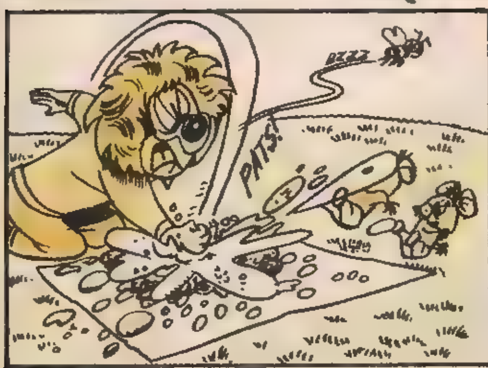

HIER, VOGELTJE!

DE SCHURKEN HEBBEN ALLES OPGEGETEN!

BZZZ!

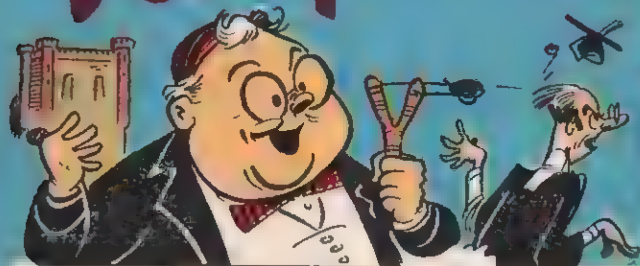

SCHEER JE WEG!

BZZZ
PATS!

BAH! ALLES IS OP EN WE ZIJN NOG NIET EENS BEGONNEN!

EN ZO...
ER GAAT NIKS BOVEN EEN FIJNE PICKNICK!

Billie Turf het dikste studentje ter wereld

LET OP, DIKKE! NU GA IK GOOIEN MET MIJN OGEN DICHT!
HELP! IK HOUD HET NIET LANGER UIT! HEBT U GEEN VEILIGER BAANTJE?

EEN VEILIGER BAANTJE? HM, KUN JE GOED TANDEN POETSEN?
O JA, DAAR BEN IK EEN KEI IN!

VERBODEN TE PLAGEN
VOORUIT DAN TOCH! WEES NIET ZO BANG!
IK W-WIST NIET DAT U DE T-T-TANDEN VAN DE TIJGERS BEDOELDE!
GR!

HELP! IK GELOOF DAT ZE NIET VAN DEZE TANDPASTA HOUDEN!
TIJGERS
ZE HOUDEN NIET VAN JOU, DAT IS DE KWESTIE! ZE ZIEN DAT JE BANG BENT!

IK HEB ER GENOEG VAN! ONTSLAAT U ME MAAR ALS U WILT!
GOED, MAAR DAN MOET JE NOG ÉÉN DING VOOR ME DOEN!

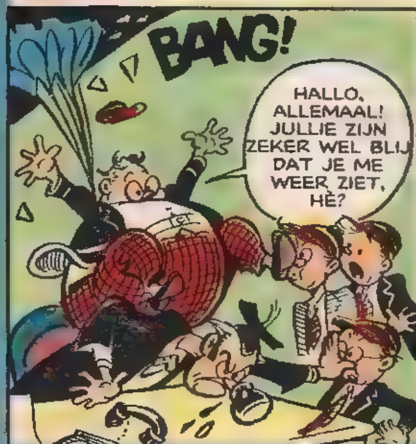

HEE, WAT BETEKENT DIT ALLEMAAL?
JE GAAT ALLEEN MAAR EEN EINDJE VLIEGEN, DAT IS ALLES!
GOEIE REIS, DIKKE!
B.TURF DE MENSELIJKE KANONSKOGEL

GOEIE REIS EN VERGEET NIET JE PARACHUTE TE GEBRUIKEN!
BANG!

PARACHUTE? O, IK DACHT DAT ER ETEN IN DIE ZAK ZAT!

INTUSSEN HUILDE MENEER KWEL DIKKE TRANEN, OMDAT BILLIE WEG WAS...
O, WAS HIJ MAAR WEER HIER TERUG!
STOKKEN
BESTE KWEL, IK GAAN ER VOORGOED VANDOOR! ADIEEU! BILLIE

NEE, HIER WIL IK NIET LANDEN!

BANG!
HALLO, ALLEMAAL! JULLIE ZIJN ZEKER WEL BLIJ DAT JE ME WEER ZIET, HÈ?

WELKOM THUIS, BILLIE! NOOIT ZAL IK DEZE STOKKEN MEER GEBRUIKEN OM JE TOT DE ORDE TE ROEPEN!
AH, DAT IS FIJN, MENEER!

IN PLAATS DAARVAN HEB IK EEN FIJN STEL ONBREEKBARE STOKKEN AANGESCHAFT! KOM MAAR EENS HIER!
ONBREEKBAAR
ÉÉN-NUL VOOR U, MENEER!

Majo en Mopple

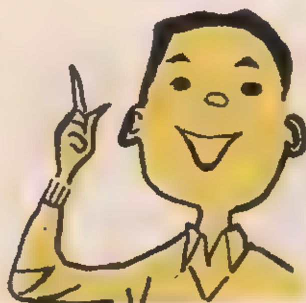

Het komt in de bus

Vervolg van bladzij 14

Nelly Vis (13), Wateringseweg 80, Poeldijk, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Carla Zuidgeest (11), Vredebestlaan 90 A, Poeldijk,* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Tiny Zuidgeest (13), Vredebestlaan 90 A, Poeldijk,* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Tiny van Dijk (15), Julianastraat 26, Weert,* wil corresponderen met een Belgische jongen van haar leeftijd. • *Henk van Dijk (18), Julianastraat 26, Weert,* wil corresponderen met een Indische jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Thea Wolters (16), Vierpaardjes 62, Venlo,* wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: handballen, zwemmen, fietsen en foto's van filmsterren. • *Eddy Krops (17), Telefoonweg 33, Musselkanaal,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *L. A. Bron, Verzetstraat 75, Nieuwerkerk aan de IJssel,* wil Van-Hillebonnen ruilen voor bonnen van Hooymeijer. • *Henk Arends (18), Badstraat 12, Musselkanaal,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Helma Peels (13), Stationsstraat 37, Susteren,* en *Thera Kurvers (13), Vincentiuslaan 25, Susteren,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd, niet in Limburg. Hobby's: zwemmen, wandelen, schaatsen en moderne muziek. • *Rob Noordermeer (17), Piet Heinstraat 17, Oud-Beijerland, Bas Schipper (17), Kerkstraat 66, Oud-Beijerland,* en *Jaap Vermaas (17), Zinkweg 50, Oud-Beijerland,* willen corresponderen met drie Indische meisjes van hun leeftijd. • *Siena Kuhl, Westerheide 148, Susterseel (L.),* wil corresponderen met een r.k. jongen van zeventien jaar, liefst in het noorden van Nederland. Hobby's: zwemmen, schaatsen, gymnastiek en dansen. • *Ellie v. d. Bemd (14), Ettenseweg 11, Rijsbergen (N.-Br.), Els Pals (15), Gaëte 7, Lage Zwaluwe, Annemiek Schuurmans (14), Schimmelpenninckstraat 21, Breda, Ellie van Tetering (14), Hoevenseweg 12, Wagenberg, Ria Hop (14), Hoevenseweg 14, Wagenberg, Corrie van Tetering, (14), Hoevenseweg 12, Wagenberg, Dimphy van Meel (14), Brandestraat 8, Wagenberg,* en *Ellie v. d. Made (14), Zuidveren 5, Wagenberg,* willen corresponderen met r.k. jongens tussen veertien en zeventien jaar. • *Karin Tulfer (13), Burgemeester Rauppstraat 14, Tilburg,* en *Ans van Woerkom (13), Noorwitsstraat 22, Tilburg,* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd, liefst in België of Noord-Brabant. • *Bernarda Waanders (14), Weertseriet 4, Haaksbergen,* zoekt correspondentievrienden van vijftien jaar in Engeland of Duitsland. Wie helpt haar aan adressen? • *Annie Stultiens (17), Keenterstraat 17, Weert,* wil corresponderen met een meisje tussen zestien en achttien jaar. Hobby's: lezen, sport en foto's van filmsterren. • *Joyce Duden (12), Weverstraat 24a, Gorinchem,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Gerrie v. d. Dungen (12), Mooksebaan 4, Groesbeek (Gld.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd uit Frankrijk. Hobby's: lezen en zwemmen. • *Miss Cecilia Wright (16), 101 Orange Street, Saint John, N.B., Canada,* wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd uit Nederland. • *Loes v. d. Kaden (14), Burg. Knappertlaan 173b, Schiedam,* zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd uit Duitsland. •

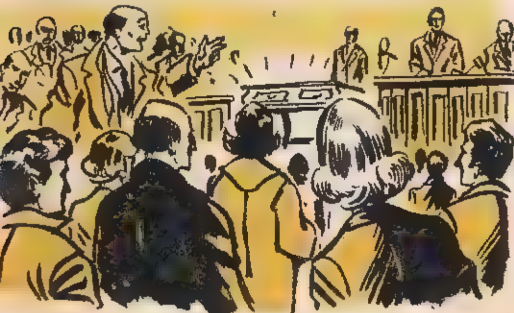
Raar, maar waar!

Alexander de Grote, de beroemde veldheer uit de oudheid, maakte zich zorgen over het feit, dat zijn legers tijdens zijn veldtochten zulke grote verliezen leden. Toen ontdekte hij, dat de lange baarden van zijn soldaten een gemakkelijk houvast boden aan de vijanden. Deze grepen hen bij de baard vast en trokken hen zo op de grond. Daarop beval Alexander zijn soldaten, dat ze hun baard moesten afscheren.

Tore Hansen uit Frederikstad, Noorwegen, heeft een bijzonder record op zijn naam staan. Toen hij vijftien jaar was, presteerde hij het namelijk om een voetbal twee uur en twintig minuten lang in de lucht in beweging te houden. Onder het wakend oog van enkele officials trapte en kopte Tore in die tijd ruim zestienduizend maal zonder dat de bal de grond raakte. Tore had nog wel langer kunnen doorgaan, maar hij was genoodzaakt te stoppen, omdat. . . de officials doodmoe waren!

Op een dag kocht een man in Keulen, West-Duitsland, op een veiling een oude kast. Toen hij het meubelstuk thuis eens nauwkeurig bekeek, vond hij in een van de laden een aantal bankbiljetten ter waarde van tienduizend pond sterling.

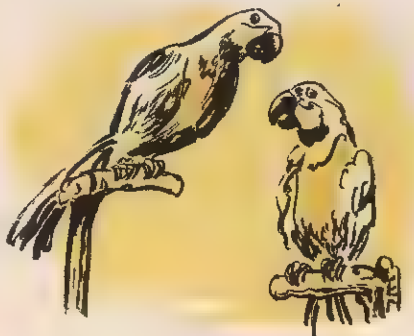

De langste zin, die ooit werd geschreven, is van de Franse dichter en toneelschrijver Victor Hugo. Hij komt voor in het boek „Les misérables" en bestaat uit 823 woorden, 93 komma's, 51 punt-komma's en 4 gedachtenstreepjes.

Wie naar Peru gaat met een doosje lucifers in zijn zak, loopt een goede kans direct na aankomst in de gevangenis te belanden. In dat land mag namelijk, naast de eigen merken, maar één bepaald buitenlands merk lucifers worden gebruikt. Wie wordt betrapt op het feit dat hij met een ander soort in zijn zak loopt, is strafbaar. Regel is, dat men voor elke „verboden" lucifer één dag gevangenisstraf krijgt.

In een groot warenhuis in Sydney, Australië, bevindt zich een school voor papegaaien. De man die deze school leidt, zorgt ervoor dat de dieren kunnen spreken voor zij verkocht worden.

In de Griekse oudheid bevond zich in de haven van het eiland Rhodos een geweldig groot beeld van de zonnegod Helios. Dit massief bronzen beeld, de kolos van Rhodos genaamd, was opgericht in het jaar 250 v. Chr. en gold als een van de zeven wereldwonderen. De voeten van het beeld, die hol waren, moesten op last van de bouwmeester met lood gevuld worden, maar de arbeiders, die het werk uitvoerden, hielden het lood achter en vulden de voeten met leem. Het resultaat was dat het beeld na enige tijd in elkaar stortte.

In de vijftiende eeuw werd van alle schepen, die vrachten kwamen lossen in de haven van het eiland Malta, een belasting geheven in de vorm van. . . een hoeveelheid aarde. Het rotsachtige eiland had namelijk een groot gebrek aan goede, vruchtbare teelaarde. Ook tegenwoordig is er nog maar weinig goede grond op Malta te vinden, maar de belasting bestaat al lang niet meer.

In Engeland bestaat nog een wet, die zegt, dat elke jongen, die sterk genoeg is om een boog te spannen, 's zondags minstens vier uur moet oefenen in het boogschieten. Deze wet stamt uit de vijftiende eeuw en is nooit officieel afgeschaft.

In 1939 werd op een kasteel in Engeland een houten kist bezorgd. In de kist bevond zich een kostbaar eetservies. De kasteelheer, die zich er niet van bewust was dat hij een dergelijk servies besteld had, werd uit de droom geholpen toen hij zich in verbinding stelde met de firma, die het servies had geleverd. Men vertelde hem dat een van zijn voorvaderen, een paar honderd jaar geleden, dit servies besteld had, maar dat men door een administratieve fout verzuimd had het tijdig af te leveren.

Automaten zijn niet zo modern als men wel zou denken. In het jaar 641 v. Chr. stonden er in de tempels in Alexandrië, Egypte, al automaten, waar men, na inworp van een munt, een hoeveelheid water uit kon halen.

De schat van Chaparral

KORTE INHOUD: David Dixon en Ralph Thompson, beiden van de Daily Chronicle, gaan naar de flat van Vlasto om nog eens te praten over een verhaal, dat die hun vertelde: in Mexico is een Indianenstam in de macht van een zekere Chaparral, die een schat verborgen houdt. En er is iemand, die Chaparral uitbuit. In de flat vinden zij een man, die Vlasto's papieren doorzocht heeft en door hem is neergeslagen. Kort daarna vliegen ze met Harkness, een fotograaf, naar Mexico. Daar ziet de Ragebol de man uit Vlasto's flat en ontmoet een opdringerig heer, Carlos Diaz, die hij even later in de trein weer tegenkomt. Dan wordt de Ragebol neergeslagen. Even later ontspoort de trein. De passagiers worden door rovers overvallen, maar de leider van de bende, Porfirio, blijkt een kennis van Vlasto te zijn. Hij biedt Vlasto en zijn vrienden onderdak voor de nacht aan en een auto en gidsen voor hun verdere reis.

* *

„Mooi," zei de Ragebol, terwijl hij op zijn ontvelde knokkels zoog, „ik hoop dat we in ieder geval eens wat te eten krijgen, want ik verga zo langzamerhand van de honger!"

„Laten we elkaar even goed begrijpen," zei George Harkness op een toon van naargeestige twijfel, „ik hoorde daar iets van paarden; is het de bedoeling dat wij daarop moeten rijden?"

„Dacht u soms dat we ze zouden moeten opeten?" vroeg Vlasto spottend.

HOOFDSTUK X

De gelederen dunnen. . .

Of Porfirio inderdaad reservepaarden had, of dat hij eenvoudig een stel van zijn mannen liet afstappen en twee aan twee op één paard liet rijden, was niet duidelijk. Hoe het ook zij, het was nog geen uur na de ontsporing en het daaropvolgende oponthoud, dat Dixon en zijn metgezellen tezamen met de bandieten te paard door de enorme woestenij vol cactussen en agaven reden, die zich onmetelijk ver uitstrekte.

Het was ondertussen helemaal donker geworden. In het westen lag de donkerrode gloed van de zonsondergang nog als een kleed over de bergen. Beneden op de spoorbaan zagen ze vuren branden, waar de aan hun lot overgelaten Mexicaanse passagiers probeerden ervan te maken wat ervan te maken viel, zolang het nog niet licht werd. Dixon wist wel dat er geen schijn van kans was om iets voor hen te doen. Hij was daarom maar blij dat er niemand ernstig gewond was geraakt bij het ongeluk. Dit was waarschijnlijk te danken aan het feit dat de trein op het moment van de ontsporing uiterst langzaam had gereden.

De stilte in dit rotsachtige land werd alleen verbroken door het gekraak van het paardetuig, het geklikklak van de hoeven op de stenen, het gerinkel van de teugels en het langzaam zachter wordende gemompel van de mensen op de spoorbaan. Er was tijd noch gelegenheid om een gesprek te voeren. Het bergpad, waarover de troep zich voortbewoog,

noodzaakte hen achter elkaar te rijden en ofschoon hun snelheid tot een sukkeldrafje beperkt moest blijven, wilde Porfirio vanzelfsprekend graag zo gauw mogelijk in zijn hoofdkwartier zijn, ook al omdat de meeste paarden met een flinke buit beladen waren.

Zelfs Harkness had zijn gemopper tijdelijk gestaakt, want hij moest al zijn energie en handigheid aanwenden om in het zadel te blijven, een prestatie die hij kon volbrengen met behulp van zijn abnormaal lange benen en doordat hij zich schaamteloos met één hand aan de brug van het zadel vasthield. Hij speelde het zelfs klaar harder te rijden dan de andere gasten van Porfirio, om de eenvoudige reden dat hij doodsbang was dat hij alleen achter zou blijven. Hij had er best een flinke zadelpijn voor over om dat te voorkomen!

Dixon en de Ragebol hadden allebei weleens eerder op een paard gezeten tijdens een vakantie op het platteland, maar dat was dan ook alles. Zoals de Ragebol later opmerkte, was het maar goed dat het donker was, want anders hadden Porfirio en zijn mannen zich een aap gelachen. Dit was allemaal wel heel wat anders dan in een bus door Londen te rijden!

Kilometer na kilometer reed de stille processie voort, door rotsige kloven en langs dikke bossen grillig gevormde cactussen, die onheilspellend opdoemden in het bleke maanlicht, dat nu over de in de verte liggende bergen scheen. Het leek de Ragebol toe dat die cactussen monsterachtige wezens waren die hun grijparmen uitstaken om hun de weg te versperren. Af en toe voegde zich bij de onbehaaglijke sfeer van de nacht nog het gehuil van een jakhals in de verte; eenmaal briesten de paarden woest, toen het een of andere wilde dier zich op zachte poten uit de voeten maakte.

„Een poema," constateerde Vlasto laconiek.

De Ragebol was zo langzamerhand een beetje ongerust over zijn zadel geworden. Hij had het onprettige gevoel dat het onder hem vandaan gleed. Gelukkig waren de Mexicaanse stijgbeugels redelijk lang en zo kon de Ragebol de anderen toch wel bijhouden. Hij had er nu eenmaal een hekel aan om onnodige drukte te maken.

Hoewel niemand het op dat ogenblik had kunnen vermoeden, zou dat wegglijdende zadel nog een belangrijk aandeel hebben in de verdere ontwikkeling van het avontuur. Terwijl de troep bezig was een arroyo — een steile kant van een ravijn — af te dalen, hoorden ze iets dat klonk als het geschreeuw van een nachtvogel. Blijkbaar was dit een teken. Met veel gerinkel van teugels en sporen hielden de voorste ruiters hun paarden in. In het bleke maanlicht kon Dixon nog juist Porfirio onderscheiden, die zijn paard vooruitdreef en naar het hoofd van de groep reed, waar nu een op zachte toon gevoerd, maar opgewonden gesprek aan de gang was.

„Zou er iets niet in orde zijn?" vroeg Dixon.

„Met mij zal er morgenvroeg een heleboel niet in orde zijn," gromde Harkness. „Ik zal wel staande moeten ontbijten!"

„Ik denk dat er een boodschapper is aangekomen met nieuws," opperde Vlasto, terwijl hij zijn paard wat dichter naar de anderen dreef.

Hij had gelijk. Over de verschroeide aarde van de arroyo klonk het geluid van galopperende paardehoeven. In het schijnsel van de maan zagen ze een eenzame ruiter naderen, de typische kegelvormige sombrero op zijn hoofd en een deken over zijn schouders, want de nacht was koud na de hitte van de dag. De bandieten reden de man tegemoet.

Even later hoorden Dixon en de Ragebol hoe de ruiter op dringende toon in het Spaans iets vertelde. Nu volgde er een lange woordenwisseling en het was niet moeilijk te raden dat er verschillende gezichtspunten naar voren werden gebracht.

Weldra echter klonk luid de bevelende stem van Porfirio en het gesprek werd verder op gedempte toon gevoerd. Niet lang daarna gaf Porfirio zijn paard weer de sporen en voegde zich opnieuw bij Vlasto en Dixon.

„Ik bied u mijn verontschuldigingen aan voor het oponthoud, señores," zei hij, terwijl hij zijn vurig rijdier inhield. „Maar een van mijn verkenners heeft zo juist gemeld, dat een legeronderdeel zijn bivak heeft opgeslagen in de buurt van de Patorancho. Dat is wel een heel eind hier vandaan en ik ben er zeker van dat ons roemrijke leger ons, vredelievende bur-

Nu volgde een lange woordenwisseling. . .

gers, niets in de weg zal leggen, maar niettemin zouden ze weleens lastige vragen kunnen gaan stellen. Bijvoorbeeld waarom zekere buitenlanders zich in mijn gezelschap bevinden, begrijpt u?"

„Zo zou je het kunnen noemen," lachte Dixon, die schik had in de manier waarop Porfirio de feiten probeerde voor te stellen.

Dixon was ervan overtuigd dat de Mexicaan diep beledigd zou zijn, als iemand zou zeggen dat hij een gewone struikrover was. Porfirio beschouwde zich immers als een heer die toevallig op een enigszins avontuurlijke wijze zijn brood verdiende!

„Ik ben bang dat we nu zo gauw mogelijk verder moeten," zei de aanvoerder van de bandieten.

Zonder verdere plichtplegingen gaf hij zijn paard de sporen. Hij galoppeerde weg over de mesa, het vlakke land dat grensde aan de arroyo. De rest van de troep volgde hem.

Ze reden nu opeens op een heel andere bodem. Het rotsachtige terrein, dat ze de laatste uren waren gepasseerd, was overgegaan in een vaste zandbodem, waarop de paarden zich blijkbaar goed thuis voelden. Het was niet zo moeilijk om de paar komende kilometers in een behoorlijk tempo af te leggen. Dat was werkelijk een opluchting na het eentonige getreuzel langs de smalle, kronkelende bergweggetjes. De hoeven daverden over de mesa, het maanlicht deed de silhouetten van de sombrero's tegen de lucht afsteken en liet de geweerlopen glinsteren.

Na een paar kilometer moesten ze weer in hun oude slakkegangetje terugvallen, omdat ze weer een ravijn hadden bereikt. Opnieuw moesten ze één voor één een gevaarlijk schuine helling afdalen, waar losgeraakte stenen weggleden onder de hoeven van de paarden.

Eindelijk reden ze dan in de lengte door het ravijn, dat slechts gedeeltelijk door de maan werd verlicht, omdat er aan hun linkerhand een steile helling opdoemde. Dixon werd willoos heen en weer geschud in het zadel. Hij voelde zich doodmoe. In het begin had hij de rit een opwindend en buitengewoon avontuur gevonden. Hij verheugde zich erop het allemaal op te schrijven. Nu echter, na al die kilometers, walgde hij ervan. Hij was uitgehongerd, hij verging van de dorst, maar bovenal zou hij zijn ledematen willen strekken op het een of andere bed, het kon hem totaal niet schelen op wát voor een.

Hij schrok met een ruk uit zijn gedoezel op. Harkness, die naast hem was komen rijden, hing half uit het zadel. Dixon greep hem bij de arm en schudde hem wakker. „Ga nou niet slapen, George," zei hij dringend. „Je valt dadelijk nog uit het zadel."

„Wat een sufferd ben ik, hè?" gromde Harkness, terwijl hij rechtop ging zitten en eens om zich heen keek. „Ben ik echt wakker of heb ik een nachtmerrie omdat ik te veel gedronken heb?"

Blijkbaar had Porfirio dit gehoord, want hij kwam naast hem rijden. „Bent u moe, señor?" vroeg hij vriendelijk. „Het is nog slechts twintig kilometer, dat beloof ik u. Dan kunt u uitrusten!"

Nog twintig kilometer, dacht Dixon. Het is of er geen eind aan komt. Maar ze hadden geen andere keus. Bovendien, als het waar zou blijken te zijn, dat Porfirio hen kon helpen om bij de paddestoelengod te komen, dan was dit alle ontberingen en ongemakken van deze rit in het maanlicht dubbel en dwars waard. Met een pijnlijk kloppend hoofd en met oogleden die zwaar werden van de slaap dwong Dixon zichzelf wakker te blijven en volgde hij de rij in dekens gewikkelde ruiters.

De nacht was nu bitter koud, in felle tegenstelling tot de hitte van de vorige dag en dat was op zichzelf al wel genoeg om niet in slaap te vallen. Voort reed de stoet, nu eens heel langzaam vorderend, dan weer een poosje in galop als het terrein daarvoor gunstig was.

Als geheimzinnige wegwijzers stonden de cactussen met hun uitgestrekte armen aan de kant van hun route. Nu en dan huilden de jakhalzen over de mesa.

De maan verbleekte tegen de tijd dat het einde van de rit in zicht kwam. Boven de bergen kreeg de lucht een lijkkleurige tint. In de verte doemde het dak van een huis op. Een paar bomen stonden aan weerskanten van het gebouw, dat gelegen was in een vallei. Het maakte een vriendelijke indruk na de verlatenheid van de mesa.

„Mijn haciënda!" kondigde Porfirio vrolijk aan. „Nu kunt u eten en slapen!"

„Dat zal tijd worden ook, wat zeg jij, Ragebol!" riep Dixon, die bij dit nieuws weer helemaal opfleurde.

Er kwam geen antwoord van de Ragebol. Dixon wendde zich om in het zadel. Er reden nog een paar ruiters voorbij, maar de Ragebol was er niet bij.

„Ragebol!" riep Dixon. Hij hield ongerust zijn paard in en realiseerde zich opeens dat het al een hele poos geleden was, sinds hij met de Ragebol had gepraat.

„George, waar is de Ragebol?"

Harkness staarde hem slaperig aan. „Hij moet hier ergens zijn. Hee, en waar is Vlasto dan?"

„Wat is er aan de hand, señores?" vroeg Porfirio vriendelijk, terwijl hij zijn paard inhield.

Dixon zat op zijn paard naar het ravijn te staren en bekeek de ruiters die voorbijreden stuk voor stuk. Noch de Ragebol, noch Vlasto was erbij. In geen velden of wegen was het tweetal te zien.

HOOFDSTUK XI

Onder de hoede van de Indianen

Er zijn ogenblikken, waarop het verstandiger is herrie te maken dan stil te zijn. De Ragebol ontdekte dit te laat. Hij was er zich al een hele tijd van bewust geweest dat er iets niet in orde was met zijn zadel of liever gezegd, met de buikriem, maar hij wilde liever niet dat de anderen om hem de tocht moesten onderbreken.

Toen de troep even een oponthoud had gehad na de komst van de boodschapper, had de Ragebol op het punt gestaan van zijn paard te stappen en de buikriem wat strakker vast te maken, maar Porfirio was zo ongeduldig geweest, dat er geen tijd meer voor was.

De ruiters draafden voort en in het begin speelde de Ragebol het nog wel klaar hen bij te houden. Langzamerhand echter raakte hij achter. Opeens ging de buikriem los. Het zadel gleed helemaal weg en de Ragebol viel met zijn hoofd naar beneden, met één voet nog in de stijgbeugel, terwijl zijn paard, dat in paniek raakte door wat er gebeurde, op hol sloeg.

Doordat hij bijna bewusteloos raakte toen hij daar zo voortgesleurd werd, had de Ragebol zelfs geen tijd meer om om

Hij moest al zijn krachten inspannen om zijn voet uit de stijgbeugel te krijgen.

hulp te roepen. Hij moest al zijn krachten inspannen om zijn voet uit de stijgbeugel te krijgen. Maar het leek wel of dit lichaamsdeel voor altijd vastgeklemd zat en zijn been werd op een folterende manier omgedraaid. Wat er gebeurd zou zijn, als het leer van de stijgbeugel niet gescheurd was, daarover placht de Ragebol achteraf nog vaak te mijmeren...

Zijn opluchting, omdat hij eindelijk vrij was, veranderde al gauw in een gevoel van verslagenheid. Vol builen en schrammen, zijn kleren aan flarden, zijn been gewond, zat hij daar een poosje met zijn ziel onder de arm. Het geluid van zich verwijderende paardehoeven bracht hem echter tot de werkelijkheid terug. Hij krabbelde overeind en slaakte een doordringende gil. „Dixon! Kom terug! Help! Ik ben van mijn paard gevallen!"

Het schrille gehinnik van zijn paard was het enige antwoord dat hij kreeg; verder hoorde hij niets. Ze hadden hem nog niet gemist. Nu ja, vroeg of laat zouden ze toch wel merken dat hij niet meer bij hen was, dacht hij somber. Misschien ging zijn paard wel alleen achter hen aan. Het zou weleens een hele tijd kunnen duren voordat hier iemand voorbij kwam. Hij was er rotsvast van overtuigd dat het onbegonnen werk was te proberen zijn paard terug te krijgen. Hij kon het al spoedig helemaal niet meer zien in het maanlicht, dat een zilverachtig waas over de vlakte wierp.

De Ragebol had op dit moment niet veel oog voor het sprookjesachtige landschap. Zijn enige hoop was dat hij in de juiste richting liep. Het was in dit licht onmogelijk hoefafdrukken te onderscheiden. Hij ging daarom alleen maar af op de stand van de maan, hoewel hij moest toegeven dat hij vóórdat hij zijn onvrijwillige buiteling had gemaakt, niet veel aandacht aan de maan had geschonken.

Een klein verschil zou een noodlottig gevolg kunnen hebben in deze woestenij van zand en rotsen en cactussen. Eén of twee keer bleef hij staan om met zijn handen aan de mond te schreeuwen zo hard hij kon, in de hoop dat zijn afwezigheid ondertussen ontdekt was. Het enige dat hij in de verte hoorde, was het gehuil van een jakhals, klagend en naargeestig.

„Jou heb ik al eerder gehoord," mopperde de Ragebol geprikkeld.

Hij liep erg ongelukkig; blijkbaar had hij een spier in zijn dij verrekt. Hij had barstende hoofdpijn door de val van dat paard; zijn schouders en ribben waren gekneusd; zijn mond was kurkdroog. Alles bij elkaar was hij bijna aan het einde van zijn Latijn en, hoewel hij het probeerde te onderdrukken, maakte zich zo langzamerhand een gevoel van radeloosheid van hem meester, nu de tijd verstreek en er nog steeds geen sterveling terugkwam om naar hem te zoeken...

Wordt vervolgd

Ted en Tom

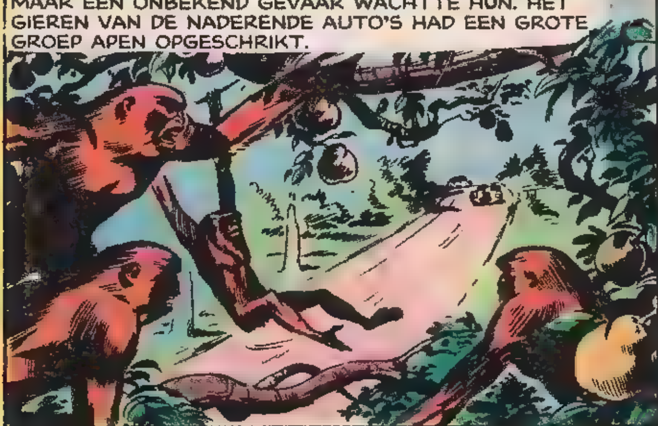
en de monsterrace

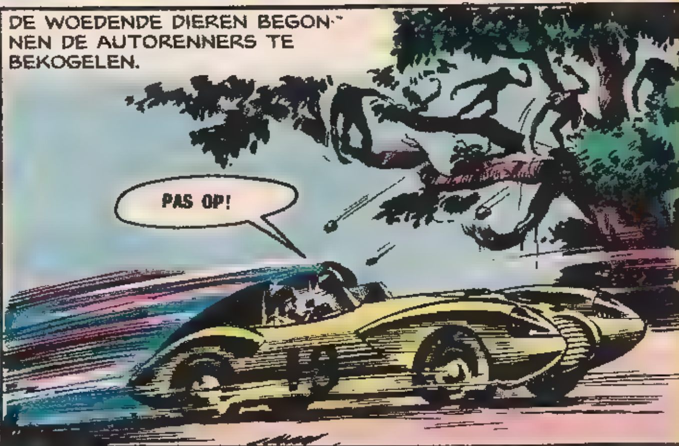
TED RAWLEY EN ZIJN MONTEUR TOM BOYCE NAMEN MET DE „METEOOR" DEEL AAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE DWARS DOOR AFRIKA. ZIJ WERDEN DOOR HUN GEMENE RIVAAL BURT MALDON VAN DE WEG AF GEDRUKT, HET OERWOUD IN, WAAR KRIJGERS VAN DE K'GANUSTAM HEN PROBEERDEN TE DODEN. MAAR TED EN TOM ONTKWAMEN.

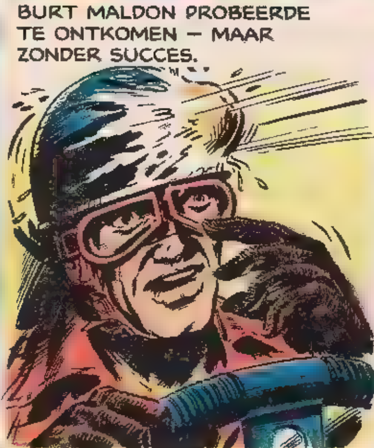

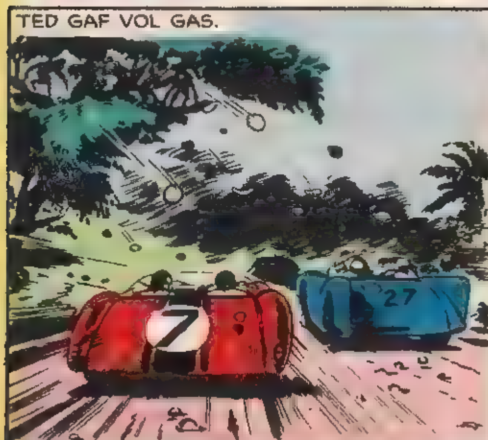

VAN EEN AFSTAND ZAGEN TED EN TOM WAT ER GEBEURDE.
TED! ZE ZIJN GESTOPT! VOORUIT!
VERDRAAID! DAT IS ONZE KANS!

DICHTERBIJ GEKOMEN ZAGEN ZE DE APEN.
BUKKEN, TOM! IK STOP NIET!

TED GAF VOL GAS.

DOORDAT ZE ZO'N SNELHEID HADDEN, RAAKTEN DE APEN HEN NIET.
WE ZIJN ER, TOM!

EVEN LATER...
SNELLER, TED! ER IS NOG MAAR ÉÉN WAGEN VOOR ONS — HET IS BURT MALDON!

JE HEBT GELIJK! MAAR WE ZULLEN HEM NU NIET MEER LATEN GAAN.

OPEENS KEEK MALDONS MONTEUR ACHTEROM — EN ONTPLOFTE BIJNA.
BURT! RAWLEY IS VLAK ACHTER ONS!

DAN MOET HIJ AAN DE INBOORLINGEN ONTSNAPT ZIJN! MAAR HIJ MAG ONS NIET INHALEN!

MAAR DE K'GANUKRIJGERS ZONNEN OP WRAAK. MET HUN TAMTAM HADDEN ZE ALLE STAMMEN LANGS DE ROUTE GEWAARSCHUWD.
GRIJP BIJ HET OVERSTEKEN VAN DE RIVIER DE BLANKE MANNEN IN WAGEN NUMMER 7! DE K'GANUSTAM WIL, DAT ZIJ STERVEN!

De slavenhalers

Vervolg van bladzijde 11

neergevallen en luid om genade riepen.

Bokoko was op dat moment al ver weg. Hij was doodmoe van het harde lopen, maar dolgelukkig dat het hem gelukt was zijn achtervolgers te ontkomen. Voor het eerst sinds hij uit het kamp was geslopen, lette hij op de omgeving. Het was al een beetje licht geworden. Tot zijn vreugde was het pad, waarover de oude Lurku hem had verteld, zeer goed te volgen. Hij moest nu wel snel de rivier bereiken. En inderdaad zag hij na een kwartier lopen de grote, donkere rivier voor zich liggen. Bokoko huiverde toen hij op de oevers grote krokodillen zag liggen. Maar goed dat hij de rivier niet over hoefde te steken. Wat had Lurku ook weer gezegd? O ja, een boomstronk aan de rechterkant. Bokoko keek naar rechts en zijn oog viel onmiddellijk op een geweldige stronk, door lianen omwoekerd. Hij was op de goede weg.

Hij liep in de richting van de stronk en hoopte vurig dat hij spoedig het smalle paadje zou vinden waar Lurku op had gedoeld. Het geluk was hém weer gunstig. Hij liep een tijdje langs de bosrand, waarin hij geen enkele opening kon zien, maar toevalligerwijs ontdekte hij het pad, achter een grote struik. Bokoko aarzelde niet lang, maar haastig liep hij het bospad op.

Het was al laat in de middag. Uren had Bokoko gelopen, met zo af en toe even rust en nog steeds was er niets te zien, dat op de aanwezigheid van mensen duidde. Met spijt bedacht hij dat Lurku niet gezegd had hoe lang hij moest lopen tot het dorp der Watobe. Misschien waren ze wel ergens anders heen getrokken, schrok hij. Maar hij dacht er niet lang over na. Het enige dat hij kon doen was gewoon doorlopen, net zo lang tot hij iemand zag. En dus liep Bokoko door, hier en daar even een vrucht van een boom plukkend, even rustend, maar veel rust gunde hij zich niet. Toen de nacht echter kwam, kon hij niet verder gaan. Het gekrijs van de apen, dat hem de hele dag vergezeld had, had plaatsgemaakt voor de geluiden van de nacht. Bokoko was een beetje bang in die inktzwarte duisternis. Daarbij kwam dat hij uitgeput was. Hij besloot om ergens tussen de struiken te gaan slapen, hoe gevaarlijk dat ook was met het oog op de wilde dieren. En nauwelijks had hij zich neergelegd of hij sliep.

De volgende ochtend vroeg wekten de apen hem met hun lawaai. Bokoko wist onmiddellijk weer waar hij was. Hij sprong op en liep verder in de door de oude Lurku aangegeven richting.

Het was in de namiddag van die dag, dat hij zijn doel bereikte. Hij liep langzaam voort, wanhopiger wordend bij elke stap, omdat hij het dorp waar Lurku van gesproken had maar niet bereikte, toen hij plotseling omringd werd door grote negers, die zwaar gewapend waren. Ze hadden gejaagd, zag Bokoko. Hij begroette de mannen uitbundig, riep tegen hen dat hij graag naar het opperhoofd wilde en probeerde ook zo snel mogelijk uit te leggen wat er aan de hand was. Hoewel de mannen hem niet helemaal goed verstonden — hun taal week enigszins af van die van Bokoko — begrepen ze wel dat deze jongen niets kwaads in de zin kon hebben. Zij lieten hun speren zakken en brachten hem naar het dorp.

Het opperhoofd heette Kingo. Hij was een geweldig dikke man. Bokoko werd heel vriendelijk ontvangen. Hij kreeg wat te eten, want Kingo had al gauw gezien dat de jongen een paar dagen lang weinig voedsel naar binnen had gekregen.

Bokoko schrokte alles naar binnen, ten eerste omdat hij een geweldige honger had, ten tweede omdat hij zo snel mogelijk alles wilde vertellen. Kingo luisterde aandachtig naar Bokoko's woorden. In het begin scheen hij weinig zin te hebben om te doen wat Bokoko vroeg: met zijn mannen de slavenkaravaan achternagaan en zijn stamgenoten bevrijden. Maar nauwelijks had Kingo gehoord hoe het met Lurku gegaan was, of hij sprong op. „Lurku," riep hij met zijn zware stem, zijn dikke armen ten hemel richtend, „Lurku was mijn goede vriend. Is hij dood? Wij zullen hem wreken." En terwijl Bokoko verheugd afwachtte, riep het dikke stamhoofd onmiddellijk zijn mannen bij elkaar. Hij vertelde kort wat er was gebeurd en zei hun om de wapens klaar te maken. „Morgen vertrekken we in alle vroegte," zei hij tenslotte. Voorzichtig vroeg Bokoko of ze niet meteen op weg konden gaan. Maar het opperhoofd stelde hem gerust. Hij wist wel welke weg de slavenhalers zouden nemen naar de kust, zei hij. Bokoko kon gerust zijn. Hij zou zorgen dat ze op tijd maatregelen konden nemen. Het was twee dagen geleden dat Bokoko was gevlucht. Dan wist Kingo wel waar ze de karavaan moesten opwachten.

Weer gingen twee dagen voorbij. Kingo en zijn mannen en natuurlijk ook Bokoko waren dwars door het oerwoud getrokken. Kilometers verder had Ali ben Akbar zijn karavaan langs de rivier geleid.

Ali ben Akbar had zijn goede humeur weer terug. Hij was er zeker van dat de vluchteling al lang ten prooi was gevallen aan de roofdieren van het bos. Zijn reisdoel, Zanzibar, was nog maar enkele dagreizen verwijderd. Het zou niet lang meer duren of hij had zijn slaven met grote winst van de hand gedaan, dacht hij toen hij zich 's avonds in zijn tent ter ruste legde.

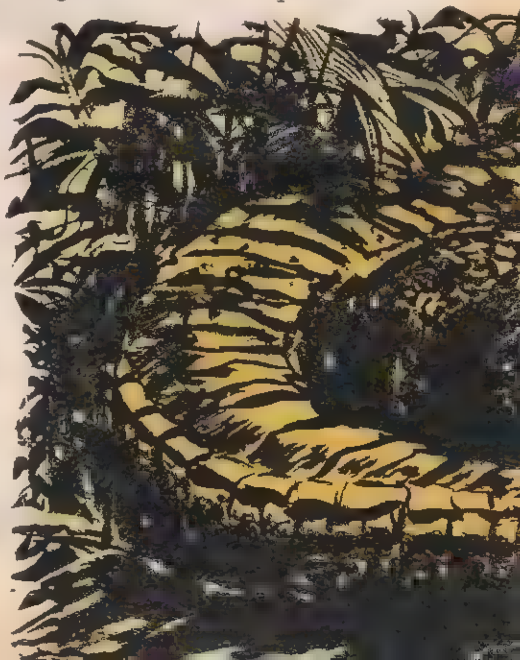
Het was weer een kamp zoals altijd. De negers lagen in het midden bij elkaar. De wachters zaten bij het vuur of liepen heen en weer. Ze waren nu niet zo onverschillig als de eerste nacht. De woedende Ali ben Akbar had hun wel duidelijk gemaakt dat ze het met de dood moesten bekopen als er weer iemand zou ontsnappen.

Dat het gevaar van de andere kant kon komen kwam vanzelfsprekend niet in hun hoofd op. Kingo en zijn mannen zagen dat met genoegen. Zij lagen aan de rand van het bos, verscholen achter struiken en bomen. Het opperhoofd had zijn instructies al gegeven. Op zijn teken zouden de mannen hun speer naar de bewakers werpen en dan terstond vooruitstormen om de andere bewakers het zwijgen op te leggen.

Met kloppend hart zag Bokoko hoe Kingo zijn hand ophief. Even bleef de dikke arm van het opperhoofd in de lucht staan. Dan liet hij hem met een ruk zakken. Hij richtte zich op uit zijn gebukte houding en wierp zijn zware speer.

De bewaker die met het geweer in de hand rond de gevangenen liep heeft nooit geweten wat hem overkwam. De speer raakte hem in de rug. De man slaakte een kreet en stortte neer. De andere bewakers schrokken, maar eer zij iets konden doen, suisden tientallen speren op hen af en daarachter kwamen schreeuwende Watobe, zwaaiend met messen en speren.

Bokoko had ondertussen Kingo gewezen waar Ali ben Akbars tent was. Het stamhoofd rende erheen en drong de tent binnen, de dappere Bokoko achter zich aan. Maar tot hun ontsteltenis was de vogel gevlogen. Zij renden de tent uit. Kingo schreeuwde een paar bevelen en

onmiddellijk zwermden zijn mannen het oerwoud in, op zoek naar de Arabier.

Bokoko was intussen naar zijn stamgenoten gegaan, die huilend van vreugde zijn verhaal hoorden. Maar lang bleef Bokoko niet bij hen. Met Kingo mee ging hij het woud in.

Zij tweeën waren het die na enige tijd op het spoor van Ali ben Akbar kwamen. Zij zagen hem rennen langs de rivier. Zij achtervolgden hem en op een gegeven moment keek Ali ben Akbar om. Hij zag hen en schrok vreselijk. Hij rende een andere kant op, maar ook daar kwamen mannen aanlopen, de speren dreigend in de hand.

Vertwijfeld dacht Ali na. Hij was, toen hij de schreeuw van de eerste wachter hoorde, gewekt. Hij had door de opening van de tent gekeken en gezien dat ze machteloos waren tegen de sterke negers.

Vluchten, had hij gedacht en onder zijn tent door was hij weggekropen. Nu hadden ze hem ingehaald. Hijgend keek Ali rond. Nergens zag hij nog een mogelijkheid om zijn achtervolgers te ontkomen.

De rivier, schoot het door hem heen. Alles beter dan door de negers gedood te worden. Snel nam hij zijn besluit. Hij draaide zich om en holde naar de rivier. Kingo en de anderen bleven staan. In de rivier konden ze de Arabier niet volgen. Iedereen wist dat daar krokodillen waren. . .

De slavenhaler rende het water in, liep een paar meter en begon toen te zwemmen. Zijn witte kleed was duidelijk te zien in het zwarte water. Bokoko keek toe. Plotseling ging er een schok door hem heen. Van de oever gleden zwarte schaduwen het water in. Krokodillen, wist hij. Hij zag ze zwemmen, geruisloos, maar snel. Ali ben Akbar zag ze nog niet. Hij was midden in de rivier en zwom uit alle macht, de ogen strak gericht op de andere oever. Maar opeens zagen de mannen op de kant hem wilde bewegingen maken en ze wisten dat hij geen kans had tegen de krokodillen. . .

Enkele dagen later was dit akelige voorval bijna vergeten. De Makombi waren weer vrij en hoewel ze niet vergeten waren dat enige stamleden, onder wie hun opperhoofd Mbonga, gedood waren, waren ze dolgelukkig dat Bokoko erin geslaagd was hulp te vinden en hen te beschermen voor een afschuwelijk lot.

Enige dagen bleven de Makombi in Kingo's dorp, toen keerden ze terug naar hun eigen woonplaats. Een paar maanden daarna werd Bokoko gekozen tot stamhoofd. Hij was nog wel erg jong, maar iedereen was het erover eens, dat niemand méér geschikt was om het oude stamhoofd Mbonga op te volgen. *Chiel Jerp*

De man van staal

TED, KEN EN ARCHIE WAREN IN INDOCHINA. ZE WILDEN MEER TE WETEN KOMEN OVER EEN MYSTERIEUZE REUZENKREEFT, MAAR WERDEN GEVANGENGENOMEN DOOR INBOORLINGEN, DIE TED ZIJN ZENDER AFNAMEN.

DE LEIDER VAN DE GROEP DRUKTE EEN KNOP IN EN TERSTOND KWAM ARCHIE IN BEWEGING.

DE STALEN REUS GEHOORZAAMT MIJ! KIJK MAAR, HIJ RICHT ZICH OP!

EVEN LATER STOND ARCHIE OVEREIND.

NU ZAL IK ZORGEN DAT DE STALEN REUS EN ZIJN VRIENDEN IN DE KROKODILLENVIJVER VERDWIJNEN!

WANHOPIG KEKEN TED EN KEN TOE.

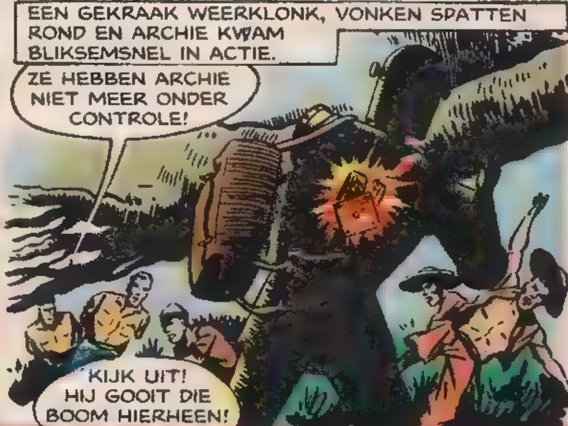
IK GELOOF DAT NU ONS LAATSTE UUR GESLAGEN HEEFT!

GEEF DE MOED NOG NIET OP! AANSTONDS DRUKT DIE VENT EEN VERKEERDE KNOP IN!

TED WAS NOG NIET UITGESPROKEN OF...

EEN GEKRAAK WEERKLONK, VONKEN SPATTEN ROND EN ARCHIE KWAM BLIKSEMSNEL IN ACTIE.

DE VRIENDEN EN DE INBOORLINGEN ZOCHTEN VLUG EEN GOED HEENKOMEN.

DE LEIDER DRUKTE VERTWIJFELD ALLE KNOPPEN TEGELIJK IN.
DOOD AAN DE BLANKEN EN HUN STALEN HELPER!

MAAR INTUSSEN WAS ARCHIE MAGNETISCH GEWORDEN.
HELP! WAT GEBEURT ER?
ARCHIE
HIJ TREKT ONS NAAR ZICH TOE!

OPEENS SLOEG DE OLIFANT OP HOL.
GELUKKIG, HET GEVAAR IS GELOOF IK GEWEKEN!

MAAR ARCHIE ZETTE ZICH SCHRAP EN...
DE REUS BREEKT LOS.

DE LEIDER VAN DE INBOORLINGEN GING ER VANDOOR.
PAS OP, HIJ NEEMT DE ZENDER MEE! ZONDER ZENDER ZIJN WE MACHTELOOS!

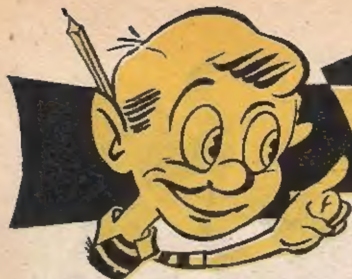

ARCHIE BEGON DE INBOORLING TE ACHTERVOLGEN.

ALLE MENSEN, DE MAN HEEFT DE KNOP INGEDRUKT, WAARDOOR ARCHIE HEM STEEDS ZAL BLIJVEN VOLGEN!

KEN WIST EEN MES TE BEMACHTIGEN EN DAARMEE SNEDEN ZE HUN BOEIEN LOS.
GOED ZO! WE MOETEN ZO GAUW MOGELIJK DE ZENDER TERUG HEBBEN!

INTUSSEN HAD DE INBOORLING DE KROKODILLENVIJVER BEREIKT.
DE STALEN REUS ZIT ME VLAK OP DE HIELEN!

IN ZIJN RADELOOSHEID KLOM DE MAN IN EEN PALMBOOM OP DE OEVER.
LIEVE HELP, ARCHIE ZAL HEM ACHTERNA KLIMMEN, MAAR ONDER ZIJN GEWICHT ZAL DE BOOM BREKEN EN ZE ZULLEN SAMEN IN HET WATER VALLEN!

WIE PUZZELT ER MEE?

1		2		3		4		5		6

Kamraadsel

Op de tanden van deze kam ga je de hieronder gevraagde zes woorden invullen. Op de „rug", dus op de bovenste rij, moet ook een woord en wel de naam van een lekkernij komen te staan. Het is een woord van elf letters, zodat je voor de verandering ook de tussenhokjes moet invullen.

1 Klap; knal
2 Kringvormig
3 Fruit
4 Verlangen
5 Visnet
6 Salaris

Toevoegraadsel

1. BAL
2. BUI
3. KIN
4. LAM
5. VEE
6. KIL
7. KAN
8. BON

Hier zie je een rij woorden van drie letters. Achter elk woord moet één letter komen te staan, zodat je goede woorden van vier letters krijgt. Een omschrijving van de nieuwe woorden vind je hieronder. Als je klaar bent, vormen de gevonden letters van boven naar beneden de naam van een bloem.

1. Lang, zwaar stuk hout
2. Pijnlijke plek
3. Koortswerend geneesmiddel
4. Verlichtingsmiddel
5. Pluim van een vogel
6. Duizend gram
7. Bootje
8. Dreunende slag

Koppelwoordraadsel

JACHT	SLAG
BOUW	MAN
SCHRIJF	VLEK
WIP	VLEUGEL
TOCHT	MAT
IJZER	LAAG
KOOL	STELEN

Als je deze woorden ziet staan, begrijp je wel, dat de ruimte ertussen moet worden opgevuld. Het is de bedoeling dat je er telkens een woord tussen zet. Je moet het zo doen, dat dit tussengevoegde woord niet alleen een geheel vormt met het voorgaande, maar ook met het laatste.

Bijvoorbeeld: STOP. . . . . DOOS. Zet je hier nu VERF tussen, dan heb je zowel STOPVERF als VERFDOOS. Als je alle goede tussenwoorden gevonden hebt, vormen de eerste letters daarvan, van boven naar beneden gelezen, de naam van een insekt.

Anagrampuzzel

LUIERPOP
TRILGEUS
LEONARDE
OERDONS
GELAG

Deze vijf woorden en schijnwoorden zijn letteromzettingen of, met een geleerd woord, anagrammen van bomen en struiken, die op één na alle inheems zijn.

Het is echt geen gemakkelijke opgave, maar als je er eens goed voor gaat zitten, vind je de oplossing wel. De eerste letters van de gevonden namen moeten van boven naar beneden gelezen ook een woord vormen. Het is de naam van een werktuig, dat voor vele boeren onmisbaar is.

OPLOSSING PUZZELS UIT ONS VORIGE NUMMER

Kruiswoordpuzzel

van Bernadette de Jongh in Breda:

	E	V	E	N	A	A	R			R	A	P
N	E	E	N			D	A	K		O		O
	K	L	O	K			D	R	O	M	E	N
A		D	R	A	N	K		E	L	P		S
D	E		M	A			M	U	G		A	
M	I	S		R	A	S		P	A	P	P	A
I		T		S	P	A	D	E		E		D
R	E	I	S		O	M		L	I	L	L	E
A	R	E		K	L	E	M		K	U	I	L
A		R	A		L	E	E	P		W		A
L	A			K	O	T	T	E	R		O	A
	A	D	D	A			E	L	K	E		R
A	L		S	T	U	U	R	S		R	U	S

Oplossing wereldquiz van bladzijde 3

1. Saab. 2. Egypte. 3. Toon Hermans. 4. Waterlelie. 5. Japan. 6. Arend. Hij heeft de zwempoten van een eend. 7. A. Vliegdekschip. B. Tankschip. C. Onderzeeër. 8. Kies. 9. Verboden voor fietsers. 10. Karel Appel. 11. Trampoline springen. 12. Duitsland, Brandenburger Poort.

Ziekenlijstje

Piet van Beers (12), Pompestraat 90, Sint-Willebrord (N.-Br.), ligt al drie maanden op bed. Hij spaart foto's van filmsterren; favoriet zijn Anneke Grönloh, Chubby Checker en Cliff Richard. Ook houdt hij veel van lezen, het liefst cowboyboeken. Wie stuurt hem foto's en boeken?

Lauren Weeber (11), Stef Mulders (13) en *Charl Verbeden (15), Emma-Oord, Zevenaar (Gld.),* liggen al een half jaar in het sanatorium. Zij zouden graag post ontvangen. Wie schrijft hun?

Adrie van Herk (17), Kinderpaviljoen Zaal 1, Sanatorium Zonnegloren, Soest, moet nog een tijdje kuren. Hij is een verwoed verzamelaar van speldjes. Wie helpt hem zijn verzameling verder opbouwen?

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

(23)

3 AUGUSTUS 1958 VOER DE EERSTE ATOOMONDERZEEËR NAUTILUS ALS EERSTE SCHIP ONDER HET IJS VAN DE NOORDPOOL DOOR. DE BEMANNING BESTOND UIT HONDERDVIJFTIEN KOPPEN. OP 1 AUGUSTUS DOOK DE VIERDUIZEND TON METENDE NAUTILUS ONDER HET IJS EN OP 4 AUGUSTUS KWAM HIJ, NA EEN TOCHT VAN NEGENENTWINTIGHONDERD KILOMETER, WEER BOVEN WATER.

4 AUGUSTUS 1875 OVERLEED DE GROTE DEENSE SPROOKJESSCHRIJVER HANS CHRISTIAAN ANDERSEN. ZIJN SPROOKJES, DIE BIJ HUN VERSCHIJNING WEINIG SUCCES HADDEN, ZIJN NU OVER DE HELE WERELD BEKEND.

5 AUGUSTUS 1963 VIERT PRINSES IRENE HAAR VIERENTWINTIGSTE VERJAARDAG. ER IS EEN GARDEREGIMENT VAN DE LANDMACHT NAAR HAAR GENOEMD.

2 AUGUSTUS 1960 DAVERDE EEN VOLLE TRAM MET EEN DRONKEN BESTUURDER DOOR DE BINNENSTAD VAN WENEN. IN EEN BOCHT BOTSTE HIJ OP EEN ANDERE TRAM. ER WAREN ACHTTIEN DODEN EN VIJFTIG GEWONDEN.

5 AUGUSTUS 1931 STORTTE DE CANADEES RED HILL ZICH I.. EEN TON VAN DE VIJFENZEVENTIG METER HOGE NIAGARAWATERVAL. ER WAREN TWEEHONDERDVIJFTIGDUIZEND TOESCHOUWERS BIJ AANWEZIG. IN DE TON VAN HILL WAREN VEERTIEN LAGEN RUBBER AANGEBRACHT, DIE HEM MOESTEN BESCHERMEN TEGEN DE ROTSEN EN DE STROOMVERSNELLINGEN VAN DE NIAGARA. ZIJN PLAN MISLUKTE. DE TON SLOEG UIT ELKAAR EN HILL KWAM OM HET LEVEN. ZIJN BROER LLOYD HILL WAS VAN DEZE RAMP NIET ONDER DE INDRUK. TEGENOVER PUBLIEK EN VERSLAGGEVERS VERKLAARDE HIJ, DAT HIJ DE WATERVAL IN EEN STALEN TON ZOU BEDWINGEN. DE POLITIE REDDE ECHTER ZIJN LEVEN DOOR DEZE STUNT TE VERBIEDEN. KORT DAAROP WERDEN ALLE STUNTS BOVEN EN IN DE NIAGARA VERBODEN. HONDERDVIJFENTACHTIG WAAGHALZEN HADDEN TOEN HUN LEVEN IN DE WATERVAL VERLOREN.

6 AUGUSTUS 1945 WERD DE JAPANSE STAD HIROSHIMA DOOR EEN BOM VAN DE AARDBODEM GEVAAGD. EEN NIEUW WAPEN, DE ATOOMBOM, WAS NA JARENLANG SPEURWERK UITGEVONDEN. ER WERDEN DRIE BOMMEN GEMAAKT. DE EERSTE ONTPLOFTE BIJ EEN PROEF IN DE WOESTIJN VAN NIEUW-MEXICO. DE TWEEDE BOM WERD AFGEWORPEN BOVEN HIROSHIMA DOOR EEN B-29 BOMMENWERPER OP EEN HOOGTE VAN TIEN KILOMETER. ER WERDEN ONGEVEER HONDERDDUIZEND MENSEN GEDOOD EN ZEVENTIGDUIZEND GEWOND. NA DE ONTPLOFFING VLOGEN DE RESTEN VAN DE STAD IN BRAND.
DE TWEEDE WERELDOORLOG WAS IN EUROPA AFGELOPEN. PRESIDENT TRUMAN VAN AMERIKA BEGREEP DAT ER NOG ZEER VEEL JONGE AMERIKANEN ZOUDEN MOETEN STERVEN, VOORDAT JAPAN ZICH ZOU OVERGEVEN. DAAROM GAF HIJ BEVEL OOK DE DERDE BOM AF TE WERPEN OM DE JAPANNERS TE DWINGEN ZICH OVER TE GEVEN. DRIE DAGEN NA DE BOM OP HIROSHIMA WERD DE STAD NAGASAKI VERWOEST. ER VIELEN VEERTIGDUIZEND DODEN EN VIJFENTWINTIGDUIZEND GEWONDEN. IN NAGASAKI WAREN MINDER SLACHTOFFERS DAN IN HIROSHIMA, OMDAT DE EERSTGENOEMDE STAD TUSSEN DE HEUVELS LAG, DIE DE UITWERKING VAN DE EXPLOSIE VERMINDERDEN. JAPAN GAF ZICH TENSLOTTE OVER.

2 AUGUSTUS 1704 WERD DE ROTS VAN GIBRALTAR DOOR SOLDATEN, AAN LAND GEZET DOOR HOLLANDSE EN ENGELSE SCHEPEN, AANGEVALLEN. OP DE ROTS BEVOND ZICH EEN SPAANS FORT, DAT DE ZEEËNGTE TUSSEN DE MIDDELLANDSE ZEE EN DE ATLANTISCHE OCEAAN BEHEERSTE. OP 3 AUGUSTUS VIEL DE VESTING. IN 1726 BELEGERDE SPANJE DE VESTING, MAAR ZONDER SUCCES. HET BOOD TOEN TWINTIG MILJOEN GULDEN VOOR GIBRALTAR, MAAR KREEG HET NIET. ROND 1779 WERD DE ROTS NOG EENS DRIE JAAR LANG DOOR DE SPANJAARDEN BELEGERD, MAAR DE ENGELSEN GAVEN ZICH NIET OVER. GIBRALTAR IS NOG ALTIJD IN HUN HANDEN.

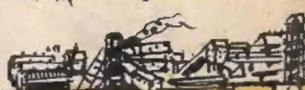
6 AUGUSTUS 1961 DRAAIDE DE RUS TITOF IN DE VOSTOK II ZEVENTIEN KEER OM DE AARDE. DIT GEBEURDE OP EEN HOOGTE TUSSEN HONDERDVIJFENZEVENTIG EN TWEEHONDERDVIJFTIG KILOMETER. NA 25 UUR EN 18 MINUTEN LANDDE HIJ BIJ SARATOW AAN DE WOLGA.

7 AUGUSTUS 1957 OVERLEED IN DE LEEFTIJD VAN VIJFENZESTIG JAAR OLIVER HARDY. HIJ IS WERELDBEROEMD DOOR DE KOMISCHE FILMS, WAARIN HIJ SAMENSPEELDE MET DE KOMIEK STAN LAUREL.

3 AUGUSTUS 1914 VERKLAARDE DUITSLAND DE OORLOG AAN FRANKRIJK EN BELGIË, NADAT HET OP 1 AUGUSTUS REEDS DE OORLOG AAN RUSLAND HAD VERKLAARD. ENGELAND VERKLAARDE DE DUITSERS OP 4 AUGUSTUS DE OORLOG. DE EERSTE WERELDOORLOG WAS EEN FEIT. BRUSSEL VIEL OP 20, NAMEN OP 23 AUGUSTUS, LUIK OP 7 EN ANTWERPEN OP 9 OKTOBER.

8 AUGUSTUS 1956 KWAMEN BIJ DE GROOTSTE MIJNRAMP, DIE BELGIË OOIT HEEFT MEEGEMAAKT, NAMELIJK DIE VAN MARCINELLE, TWEEHONDERDTWEEËNZESTIG MENSEN OM HET LEVEN. VAN DE TWEEHONDERDVIJFENZEVENTIG MANNEN, DIE OP HET OGENBLIK VAN DE RAMP IN DE MIJN WERKTEN, KONDEN ER SLECHTS DERTIEN WORDEN GERED. DE RAMP ONTSTOND OP EEN DIEPTE VAN ACHTHONDERDVIJFENZEVENTIG METER. EEN KOLENWAGENTJE VERNIELDE DE LEIDINGEN VOOR OLIE, ELEKTRA EN GEPERSTE LUCHT, WAARDOOR KORTSLUITING EN BRAND ONTSTONDEN. DE DRUK OP DE LEIDING VOOR GEPERSTE LUCHT VIEL WEG. DOORDAT MEN BOVENGRONDS NIET WIST WAT ER WAS GEBEURD, HERSTELDE MEN DEZE DRUK, WAARDOOR DE VLAMMEN STERK WERDEN AANGEWAKKERD EN HUN VERNIELEND WERK SNEL KONDEN VOLVOEREN.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.

Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.